

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΣΤΟ ΙΣΛΑΜ

[Ελληνικά – Greek – يوناني]

Άχμαντ Ντιντάτ

Μετάφραση :

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

& Ρηγάλου Αριστέα

Επιμέλεια : Τσεκούρα Βίβιαν & Άχμαντ Αλ-’Αμίρ

2015 - 1436

IslamHouse.com

﴿ المسيح عليه السلام في الإسلام ﴾

« باللغة اليونانية »

أحمد ديدات

ترجمة:

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& ريجالو أريستيا

مراجعة: أحمد الأمير & تساكورا فيفيان

2014 - 1436

IslamHouse.com

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΣΤΟ ΙΣΛΑΜ

Κεφάλαιο Πρώτο:

Αντίλογος μεταξύ Χριστιανών και Μουσουλμάνων

Συζήτηση (debate) στην τηλεόραση

Στο τέλος της συζήτησης «Χριστιανισμός και Ισλάμ» που εμφανίστηκε στο SABC-TV, στο πρόγραμμα «Cross Questions» («Ερωτήσεις για το Σταυρό») την Κυριακή 5 Ιουνίου του 1983, ο Πρόεδρος κος Μπιλ Τσάλμερς σχολίασε: «**Νομίζω ότι μπορεί από αυτή τη συζήτηση να ειπωθεί ότι υπάρχει, σήμερα, περισσότερη δεκτικότητα από την Ισλαμική πλευρά για τον ιδρυτή του Χριστιανισμού, απ' ό,τι υπάρχει στη Χριστιανική πλευρά για τον ιδρυτή του Ισλάμ. Ποια η σημασία αυτού είναι κάτι που το αφήνουμε σε σένα, το θεατή, για να το αποφασίσεις, αλλά πιστεύω πως θα συμφωνήσεις ότι είναι καλό που μιλάμε μαζί.**»

Ο «Μπιλ», όπως κοινώς τον αποκαλούν, χωρίς καμιά επισημότητα, σε όλα τα προγράμματά του, από όλους τους ομιλητές του, θεωρείται ιδιαίτερα γοητευτικός και εκπληκτικός στην ταπεινότητά του. Αποτελεί εικόνα αυτού που το Ιερό Κοράνιο παρουσιάζει ως καλό Χριστιανό:

«... και θα βρεις τους κοντινότερους στην στοργή επί των πιστών αυτούς που λένε: «Είμαστε Χριστιανοί». Αυτό γιατί

ανάμεσα σ' αυτούς υπάρχουν ιερείς και μοναχοί, και δεν είναι αλαζονικοί. » (Ιερό Κοράνιο 5:82)

Ο Ιησούς – Η θέση του

Προσπαθούσαν οι Μουσουλμάνοι στο πάνελ να κατευνάσουν τους θεατές ακολουθώντας κάποια σκοπιμότητα, απάτη, ή διπλωματία; Τίποτα τέτοιο δεν συνέβη! Διατύπωναν μόνο όσα τους είχε προστάξει να πουν ο Παντοδύναμος Θεός στο Ιερό Κοράνιο. Ως Μουσουλμάνοι δεν είχαν άλλη επιλογή. Είπαν αναλυτικότερα: «**Εμείς οι Μουσουλμάνοι πιστεύουμε ότι ο Ιησούς ήταν ένας από τους ισχυρότερους αγγελιαφόρους του Θεού, ο οποίος ήταν ο Χριστός, που γεννήθηκε ως εκ θαύματος, χωρίς κάποια αρσενική παρέμβαση (πράγμα που πολλοί σύγχρονοι Χριστιανοί δεν το πιστεύουν σήμερα), που έδωσε ζωή στο νεκρό με την άδεια του Θεού και που θεράπευσε αυτούς που γεννήθηκαν τυφλοί και τους λεπρούς με την άδεια του Θεού. Μάλιστα, κανένας Μουσουλμάνος δεν είναι Μουσουλμάνος αν δεν πιστεύει στον Ιησού!**»

Ευχάριστη Έκπληξη

Περισσότεροι από το 90% των ανθρώπων που είδαν αυτή τη συζήτηση πρέπει να ένιωσαν ευχάριστα, αλλά και δυσπίστως έκπληκτοι. Μπορεί να μην πίστευαν αυτό που άκουγαν.

Πρέπει να υπέθεσαν πως οι Μουσουλμάνοι έπαιζαν κάποιο παιχνίδι –ότι προσπαθούσαν να κερδίσουν την εύνοια των Χριστιανών συμπατριωτών τους· ότι αν οι Μουσουλμάνοι έλεγαν μερικά καλά λόγια για τον Ιησού, τότε και οι Χριστιανοί για να ανταποδώσουν θα έλεγαν μερικά καλά λόγια για το Μωχάμμαντ (είθε η ειρήνη και οι ευλογίες του Θεού να είναι σε όλους τους ευσεβείς δούλους Του, το Μωσέ, τον Ιησού, το Μωχάμμαντ... κλπ)· εγώ ζύνω την πλάτη σου κι εσύ τη δικιά μου –πράγμα που αποτελεί απάτη ή υποκρισία.

Καλλιέργεια Μίσους

Δε μπορούμε να κατηγορήσουμε τους Χριστιανούς για τη δυσπιστία τους. Έτσι είναι μαθημένοι εδώ και αιώνες. Έχουν εκπαιδευτεί ώστε να πιστεύουν τα χειρότερα για τον άνθρωπο Μωχάμμαντ (ﷺ), και τη θρησκεία του. Πόσο ορθά μίλησε ο Τόμας Καρλάιλ για τους Χριστιανούς αδελφούς του, περισσότερο από εκατό πενήντα χρόνια πριν: **«Τα ψεύδη που ο καλοπροαίρετος ζήλος συσσώρευσε γύρω από αυτόν τον άνδρα (το Μωχάμμαντ) αποτελούν ντροπή για εμάς και μόνο.»** Εμείς ως Μουσουλμάνοι ευθυνόμαστε εν μέρει για αυτή την συγκλονιστική άγνοια του 1.200.000.000 χριστιανών στον κόσμο. Δεν έχουμε κάνει τίποτα ουσιαστικό για να αφαιρέσουμε αυτές τις δολοπλοκίες.

Ο Ωκεανός της Χριστιανοσύνης

Η Νότια Αφρική αποτελεί έναν ωκεανό της Χριστιανοσύνης. Αν η Λιβύη καυχείται για το μεγαλύτερο ποσοστό Μουσουλμάνων στην ήπειρο της Αφρικής, τότε η Δημοκρατία της Νότιας Αφρικής μπορεί επίσης να καυχείται για το μεγαλύτερο ποσοστό Χριστιανών. Σε αυτόν τον ωκεανό της Χριστιανοσύνης—οι Μουσουλμάνοι αποτελούν μόλις το 2% του συνολικού πληθυσμού. Είμαστε μια μειοψηφία χωρίς δικαίωμα ψήφου –αριθμητικά, μετράμε ως τίποτα· πολιτικά, μετράμε ως τίποτα· και οικονομικά, ένας λευκός άνδρας, όπως ο Οπενχάιμερ, πατέρας της ατομικής βόμβας, μπορεί να μας εξαγοράσει όλους, κάθε μέλος από τον καθένα μας.

Αν, λοιπόν, προσποιούμασταν ότι είμαστε ήσυχoi, θα μας συγχωρούσαν. Αλλά όχι! Πρέπει να κηρύξουμε τη Βούληση του Θεού· πρέπει να κηρύξουμε την Αλήθεια, είτε μας αρέσει, είτε όχι. Κατά τα λόγια του Ιησού (✠):

«και θα γνωρίσετε την αλήθεια, και η αλήθεια θα σας ελευθερώσει.»

(Κατά Ιωάννην 8:32)

Κεφάλαιο Δεύτερο:

Ο Ιησούς στο Ιερό Κοράνιο

Η Άγνοια των Χριστιανών

Ο Χριστιανός δε γνωρίζει ότι το αληθινό πνεύμα ελεημοσύνης που επιδεικνύει ο Μουσουλμάνος συνέχεια απέναντι στον Ιησού και τη μητέρα του, τη Μαρία, προέρχεται από την κύρια πηγή της πίστης του –το Ιερό Κοράνιο. Δε γνωρίζει ότι ο Μουσουλμάνος δεν αναφέρει το ιερό όνομα του Ιησού στη γλώσσα του χωρίς να πει ‘Ιησα, αλαΐχι ασσαλάμ (Ιησούς, ειρήνη σ’ αυτόν - ﷺ).

Ο Χριστιανός δε γνωρίζει ότι στο Ιερό Κοράνιο ο Ιησούς αναφέρεται είκοσι πέντε φορές. Για παράδειγμα:

﴿ Όταν οι άγγελοι είπαν: «Ω, Μάριαμ! Ο Αλλάχ σου αναγγέλλει τα ευχάριστα νέα με ένα Λόγο απ' Αυτόν [“Γενηθήτω” – και αυτός έγινε!, δηλ. ο Ιησούς, ο υιός της Μάριαμ], το όνομά του θα είναι Μεσσίας, ‘Ισα (Ιησούς), ο υιός της Μάριαμ, τιμημένος σε αυτόν τον κόσμο και στη Μέλλουσα ζωή, και θα είναι ένας από εκείνους που είναι πολύ κοντά στον Αλλάχ. ﴾ (Ιερό Κοράνιο 3:45)

﴿ Ω! Οπαδοί της Βίβλου! Μην υπερβάλλετε στη θρησκεία σας, και μη λέτε για τον Αλλάχ τίποτε άλλο, παρά μόνο την αλήθεια. Ο Ιησούς Χριστός, ο γιος της Μάριαμ, δεν είναι παρά ένας Απόστολος του Αλλάχ, κι ο Λόγος Του («Γενηθήτω!» –και έγινε.) που απηύθυνε προς τη Μάριαμ,

κι ένα πνεύμα [που δημιουργήθηκε] απ' Αυτόν (τον Αλλάχ) (ο Γαβριήλ μετέφερε το λόγο του Αλλάχ στη Μάριαμ και εμφύσησε το πνεύμα του Ιησού στην μήτρα της). Πιστεύετε λοιπόν στον Αλλάχ και στους Αποστόλους Του. » (Ιερό Κοράνιο 4:171)

Ιησούς – Οι προσφωνήσεις του

Αν και ο Ιησούς αναφέρεται με το όνομά σε είκοσι πέντε σημεία στο Ιερό Κοράνιο, αναφέρεται επίσης με σεβασμό και ως: *Ιμπν Μάριαμ*, που σημαίνει ο υιός της Μαρίας, και ως *Μασείχ* (που στα Εβραϊκά σημαίνει Μεσσίας), που μεταφράζεται σε Χριστός, ως *Αμπντ Αλλάχ*, δούλος του Αλλάχ και ως *Ρασούλ Αλλάχ*, Αγγελιαφόρος του Αλλάχ.

Το Ιερό Κοράνιο τιμά αυτόν το σπουδαίο Αγγελιαφόρο του Αλλάχ, και οι Μουσουλμάνοι δεν έχουν παραλείψει, τα τελευταία χίλια τετρακόσια χρόνια, να κάνουν το ίδιο. Δεν υπάρχει ούτε μια υποτιμητική αναφορά σε ολόκληρο το Ιερό Κοράνιο, την οποία μπορεί να εντοπίσει ως εξαίρεση ακόμα και ο πιο προκατειλημμένος Χριστιανός.

‘Ίησα, μετάφραση σε Ιησούς

Το Ιερό Κοράνιο αναφέρεται στον Ιησού ως ‘Ίησα, και αυτό το όνομα χρησιμοποιείται περισσότερες φορές από κάθε άλλη

προσφώνηση, γιατί αυτό ήταν το όνομα που του είχε δοθεί κατά την γέννηση. Στην πραγματικότητα, το όνομά του ήταν 'Ιησα (Αραβικά), ή Εσάου (Εβραϊκά) το κλασσικό Γεχεσουά, που τα Χριστιανικά έθνη της Δύσης μετέγραψαν ως Ιησούς, και στις Λατινικές γλώσσες Jesus. Ούτε το 'J', ούτε το δεύτερο 's' βρίσκονται στην πρωτότυπη γλώσσα, δε βρίσκονται στις Σημιτικές γλώσσες.

Η λέξη είναι πολύ απλή -«Εσάου»-, ένα πολύ κοινό Εβραϊκό όνομα, που χρησιμοποιείται πάνω από είκοσι έξι φορές στο πρώτο βιβλίο της Βίβλου, τη Γένεση. Υπήρχε τουλάχιστον ένας «Ιησούς» που καθόταν στον «πάγκο» στην δίκη του Ιησού στο Σάνχεδριν (ήταν το ανώτατο δικαστήριο της δικαιοσύνης και του Ανώτατου Συμβουλίου στην αρχαία Ιερουσαλήμ.). Ο Εβραίος Ιστορικός Ιώσηπος αναφέρει κάπου είκοσι πέντε άτομα με το όνομα Ιησούς στο «Βιβλίο των Αρχαίων» του. Η Καινή Διαθήκη μιλά για έναν ψεύτικο Ιησού, έναν μάγο, ψευδοπροφήτη (Πράξεις Αποστόλων 13:6). Κι επίσης για έναν «Ιησού, που λέγεται Ιούστος», έναν Χριστιανό ιεραπόστολο, έναν σύγχρονο του Παύλου (Κολοσσαείς 4:11). Αυτοί είναι διακριτοί από τον Ιησού, τον υιό της Μαρίας. Μεταγράφοντας το 'Εσάου' σε 'Ιησούς', το καθιστά μοναδικό. Αυτό το μοναδικό (;) όνομα έχει εκλείψει στους Εβραίους και τους Χριστιανούς από τον 2^ο αιώνα μ.Χ.. Κι αυτό γιατί ανάμεσα στους Εβραίους θεωρούταν ένα όνομα άρρωστο, μiasmμένο, το όνομα κάποιου που βλασφήμησε τον Εβραϊσμό. Και ανάμεσα στους Χριστιανούς, γιατί έγινε το κύριο όνομα του Θεού τους (;)- Ο Θεός τους ενσαρκωμένος. Ο

Μουσουλμάνος δε θα διστάσει να ονομάσει τον γιό του -Ιησού (΄Ιησα)-, γιατί είναι ένα όνομα τιμημένο, το όνομα ενός ενάρετου δούλου του Θεού.

Πολλές Αναφορές

Στο τέλος της μετάφρασης των εννοιών του Ιερού Κορανίου στα Αγγλικά, του Α. Γιουσούφ Άλι, υπάρχει ένα ιδιαίτερα περιεκτικό ευρετήριο. Κατά την περιήγησή μας σε αυτό θα ανακαλύψουμε στη σελίδα 1837, το θέμα –Ιησούς- :

Ιησούς, ένας ενάρετος προφήτης, 6:85·
γέννηση, 3:45-47· 19:22-23
απόστολος για το Ισραήλ, 3:49-51·
μαθητές, 3:52-53· 5:111-112·
ο Αλλάχ τον έσωσε και τον πήρε, 3:55-58· 4:157-159·
όμοιος με τον Αδάμ, 3:59·
δεν σταυρώθηκε, 4:157·
δεν είναι περισσότερο από απόστολος, 4:171· 5:75· 43:59, 63-64·
όχι Θεός, 5:19, 75·
στάλθηκε με το Ευαγγέλιο, 5:46·
όχι υιός του Θεού, 9:30·
Μήνυμα και Θαύματα, 5:110· 19:30-33·
Προσεύχεται για Τραπέζι με φαγητό, 5:114·
οι μαθητές δηλώνουν ότι είναι Μουσουλμάνοι, 5:111·
οι οπαδοί έχουν οίκτο και ευσπλαχνία, 57:14·

οι μαθητές ως υποστηρικτές του Ιησού για χάρη του Θεού,
61:14·

ως Σημείο, 23:50· 43:61·

η προφητεία για τον Άχμαντ, 61:6.

Κεφάλαιο Τρίτο:

Μητέρα και γιος

Η τιμημένη Μαρία

Η γέννηση του Ιησού περιγράφεται σε δύο σημεία στο Ιερό Κοράνιο. Στο κεφάλαιο 3 και στο κεφάλαιο 19. Διαβάζοντας από την αρχή της γέννησής του, συναντάμε την ιστορία της Μαρίας, και την τιμημένη θέση που καταλαμβάνει στο Ισλάμ, πριν τον Ευαγγελισμό της Μαρίας.

❖ **Και (ανάφερε) όταν οι άγγελοι είπαν: «Ω Μάριαμ! Ο Αλλάχ σε επέλεξε και σε εξάγνισε (από οποιαδήποτε μορφή πολυθεϊσμού), και σε επέλεξε προτιμώντας σε από όλες τις γυναίκες του κόσμου (της εποχής της).** ❧ (Ιερό Κοράνιο 3:42)

Θεία Αποκάλυψη

Ποια είναι η πηγή αυτής της όμορφης και μεγαλειώδους αφήγησης, που στο πρωτότυπο Αραβικό κείμενο συγκινεί τους ανθρώπους και τους κάνει να δακρύνουν; Το εδάφιο 44 παρακάτω εξηγεί:

❖ **Αυτό είναι ένα μέρος από τις ειδήσεις των αοράτων, που αποκαλύπτουμε σε σένα (ω, Μωχάμμαντ). Δεν ήσουν μαζί τους, όταν έριχναν κλήρο με τα βέλη τους για το ποιους θα**

λάβει τη φροντίδα της Μαρίας (Μητέρα του Ιησού)• ούτε ήσουν μαζί τους όταν φιλονικούσαν. » (Ιερό Κοράνιο 3:44)

Η γέννηση της Μαρίας

Η ιστορία λέει ότι η μητέρα της μητέρας του Ιησού, η Άννα, ήταν στείρα. Άνοιξε την καρδιά της στο Θεό: Ευχήθηκε ο Θεός να της χαρίσει ένα παιδί, και σίγουρα θα το αφιέρωνε στην υπηρεσία Του στο ναό.

Ο Θεός εισάκουσε την προσευχή της και γεννήθηκε η Μαρία. Η Άννα απογοητεύτηκε. Επιθυμούσε έναν γιο, μα αντίθετα απέκτησε κόρη. Και σε καμία περίπτωση το θηλυκό δεν είναι σαν το αρσενικό, γι' αυτό που είχε στο μυαλό της. Τι θα έκανε; Είχε ορκιστεί στο Θεό. Περίμενε να μεγαλώσει αρκετά η Μαρία για να εκπληρώσει την υπόσχεσή της.

Όταν ήρθε η ώρα, η Άννα πήρε την αγαπημένη της κόρη στο ναό, για να την παραδώσει για θρησκευτικές υπηρεσίες. Όλοι οι ιερείς επιθυμούσαν να γίνουν πνευματικοί πατέρες του κοριτσιού. Τράβηξαν κλήρους γι' αυτήν. Τελικά έτυχε στον Ζαχαρία, μα όχι χωρίς διαφωνίες.

Η πηγή του μηνύματός του

Αυτή ήταν η ιστορία. Μα από πού πήρε ο Μωχάμματ ❀ τη γνώση του; Ήταν *Ούμμι*, αναλφάβητος στα Αραβικά. Δεν ήξερε να διαβάζει ή να γράφει. Απαντά στην ερώτηση αυτή στο εδάφιο παραπάνω, λέγοντας ότι όλα ήταν θεία έμπνευση. «Όχι!» λέει ο αμφισβητίας. «Είναι κατασκευάσμα του Μωχάμματ ❀. Αντέγραψε τις αποκαλύψεις του από τους Εβραίους και τους Χριστιανούς. Το πλαστογράφησε.»

Γνωρίζοντας πολύ καλά, και πιστεύοντας, ότι όλο το Ιερό Κοράνιο είναι ο Λόγος του Αλλάχ, συμφωνούμε παρόλα αυτά, για χάρη του επιχειρήματος, για μια στιγμή με τους εχθρούς του Μωχάμματ ❀, ότι το έγραψε αυτός. Μπορούμε τώρα να περιμένουμε κάποια συνεργασία από τους απίστους.

Ρώτα τον: «Έχεις καμία αντίρρηση ότι ο Μωχάμματ ❀ ήταν Άραβας;». Μόνον ένας αδαής θα δίσταζε να συμφωνήσει. Στην περίπτωση εκείνη δεν υπάρχει ανάγκη συζήτησης. Σταματήστε την κουβέντα, Κλείστε το Βιβλίο!

Αν πρόκειται για λογικό άνθρωπο, προχωράμε. «Ότι αυτός ο Άραβας, εν πρώτοις, απευθυνόταν στους υπόλοιπους Άραβες. Δε μιλούσε στους Ινδούς Μουσουλμάνους, στους Κινέζους Μουσουλμάνους ή στους Νιγηριανούς Μουσουλμάνους. Απευθυνόταν στο δικό του λαό, τους Άραβες.» Είτε συμφωνούσαν μαζί του, είτε όχι, τους έλεγε στην πιο εύλωτη μορφή, λόγια που άγγιζαν τις καρδιές και το μυαλό εκείνων των ακροατών του, ότι η Μαρία, η μητέρα του Ιησού, μια Εβραία, είχε επιλεγεί ανάμεσα στις γυναίκες όλων των εθνών. Όχι η μητέρα του, ούτε η γυναίκα του ή η κόρη του, ούτε

οποιαδήποτε άλλη γυναίκα από την Αραβία, αλλά μια Εβραία! Μπορεί κανείς να το εξηγήσει αυτό; Γιατί για τον καθένα, η μητέρα του ή η σύζυγός του, ή οι κόρες του θα προηγούνταν από όλες τις υπόλοιπες γυναίκες.

Γιατί να τιμούσε ο Προφήτης του Ισλάμ μια γυναίκα από τους αντιπάλους του; Μια Εβραία! Που ανήκε στη φυλή που ήταν υπεροπτικοί απέναντι στο δικό του λαό για τρεις χιλιάδες χρόνια; Όπως συμβαίνει και σήμερα, είναι υπερόπτες απέναντι στα αδέρφια τους, τους Άραβες.

Σάρα και Χάγκαρ

Οι Εβραίοι παίρνουν αυτήν την ρατσιστική υπερηφάνεια, από τη Βίβλο, όπου διδάσκονται ότι ο πατέρας τους, Αβραάμ, είχε δύο συζύγους, τη Σάρα και τη Χάγκαρ. Λένε ότι είναι απόγονοι του Αβραάμ μέσω της νόμιμης συζύγου του, της Σάρα. Ότι τα αδέρφια τους οι Άραβες είναι απόγονοι μέσω της Χάγκαρ, μιας σκλάβας, κι έτσι οι Άραβες είναι κατώτερος λαός.

Μπορεί κανείς να εξηγήσει τότε γιατί ο Μωχάμμαντ ﷺ, αν είναι ο ίδιος ο συγγραφέας του Ιερού Κορανίου, επέλεξε αυτήν την Εβραία για μια τόσο μεγάλη τιμή; Η απάντηση είναι απλή, -ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΑΛΛΗ ΕΠΙΛΟΓΗ-, δεν είχε δικαίωμα να μιλήσει από δική του επιθυμία.

«Στ' αλήθεια δεν είναι παρά μια Αποκάλυψη που (του) έχει εμπνευσθεί.» (Ιερό Κοράνιο 53:4)

Το κεφάλαιο της Μάριαμ

Υπάρχει ένα κεφάλαιο στο Ιερό Κοράνιο, που λέγεται Σούρα Μάριαμ, δηλ. Κεφάλαιο Μαρία, που έχει ονομαστεί έτσι προς τιμήν της Μαρίας, της Μητέρας του Ιησού Χριστού, η ειρήνη και οι ευλογίες του Αλλάχ επ' αυτού. Και πάλι, τέτοια τιμή δεν έχει δοθεί στη Μαρία στη Χριστιανική Βίβλο. Από τα 66 βιβλία των Προτεσταντών και τα 73 των Ρωμαιοκαθολικών, κανένα δεν έχει το όνομα της Μαρίας ή του γιου της. Θα βρείτε βιβλία που έχουν το όνομα του Ματθαίου, του Λουκά, του Ιωάννη, του Πέτρου, του Παύλου και ακόμα πιο παράξενα ονόματα, μα κανένα με το όνομα της Μαρίας ή του Ιησού!

Αν ο Μωχάμμαντ ﷺ ήταν ο συγγραφέας του Ιερού Κορανίου, τότε δε θα συμπεριλάμβανε σ' αυτό, μαζί με τη Μαρία, τη μητέρα του Ιησού, τη δική του μητέρα, την Άαμενα, την αγαπημένη του σύζυγο Χαντίτζα, ή την αγαπημένη του κόρη Φάτιμα; Μα όχι! Όχι! Δε γίνεται. Το Ιερό Κοράνιο δεν είναι δικό του έργο.

Κεφάλαιο Τέταρτο:

Το Ευαγγέλιο (Η ευχάριστη είδηση)

✠ Όταν οι άγγελοι είπαν: «Ω, Μάριαμ! Ο Αλλάχ σου αναγγέλλει τα ευχάριστα νέα με ένα Λόγο απ' Αυτόν [*“Γενηθήτω” – και αυτός έγινε!*, δηλ. ο Ιησούς, ο υιός της Μάριαμ], το όνομά του θα είναι Μεσσίας, *“Ισα (Ιησούς), ο υιός της Μάριαμ, τιμημένος σε αυτόν τον κόσμο και στη Μέλλουσα ζωή, και θα είναι ένας από εκείνους που είναι πολύ κοντά στον Αλλάχ.*» (Ιερό Κοράνιο 3:45)

«Ένας από κείνους που είναι κοντά στον Αλλάχ» όχι σωματικά, ούτε γεωγραφικά, μα πνευματικά. Συγκρίνετε αυτό με το «Και (ο Ιησούς) κάθησε στα δεξιά τού Θεού.» (Κατά Μάρκον 16:19). Οι περισσότεροι Χριστιανοί έχουν παρεξηγήσει αυτό το εδάφιο, καθώς επίσης και πολλά άλλα στη Βίβλο. Φαντάζονται τον Θεό να κάθεται σε έναν θρόνο, ένα ένδοξο κάθισμα, και τον Ιησού να κάθεται δίπλα Του, στα δεξιά. Μπορείτε να φανταστείτε την εικόνα; Αν ναι, τότε έχετε παραστρατήσει από την αληθινή γνώση του Θεού. Δεν είναι ο Άγιος Βασίλης. Είναι πέρα από τη φαντασία του ανθρώπινου. Υπάρχει. Είναι Αληθινός, μα δεν είναι παρόμοιος με τίποτα που μπορούμε να σκεφτούμε ή να φανταστούμε.

Στις ανατολικές γλώσσες, «δεξί χέρι» σήμαινε τιμημένη θέση, την οποία το Ιερό Κοράνιο περιγράφει ως «τη συντροφιά εκείνων που βρίσκονται κοντά στον Αλλάχ.» Το παραπάνω εδάφιο επιβεβαιώνει ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, και ότι είναι

ο Λόγος που ο Θεός έστειλε στη Μαρία. Και πάλι οι Χριστιανοί διαβάζουν σ' αυτές τις λέξεις ένα νόημα το οποίο δεν έχουν στ' αλήθεια. Εξισώνουν τη λέξη «Χριστός» με την ιδέα του ενσαρκωμένου Θεού. Και ο «λόγος» του Θεού ότι «είναι» Θεός.

«Χριστός» δεν είναι όνομα

Η λέξη «Χριστός» προέρχεται από την Εβραϊκή λέξη «Μεσσίας», Αραβικά «Μασίχ». Η ρίζα της λέξης είναι μάσαχα, που σημαίνει «τρίβω», «επαλείφω», «χρίω». Οι ιερείς και οι βασιλείς χρίζονταν όταν αναλάμβαναν καθήκοντα. Μα στην ελληνική της μετάφραση, η λέξη μοιάζει μοναδική: ταιριάζει μόνο στον Ιησού.

Οι Χριστιανοί έχουν την ικανότητα να μετατρέπουν μέταλλα κατώτερης ποιότητας σε χρυσό που λάμπει! Ο Χριστιανός αυτό που θέλει να κάνει είναι να μεταφράζει τα ονόματα στη γλώσσα του, όπως «Κέφας (Cephas, Αραμαϊκά)» σε Πέτρος, «Μεσσίας» σε Χριστός. Πως το κάνει αυτό; Πολύ εύκολα! Μεσσίας στα Εβραϊκά σημαίνει «χρισμένος». Η ελληνική λέξη για «χρισμένος» είναι «χριστός», αν τώρα αλλάξει το μικρό «χ» σε κεφαλαίο «Χ», τότε έχει δημιουργήσει το μοναδικό (;) όνομα «Χριστός».

«Χριστός» σημαίνει «χρισμένος» και «χρισμένος» σημαίνει «διορισμένος» στο θρησκευτικό του πλαίσιο. Ο Ιησούς,

ειρήνη και ευλογίες επ' αυτού, χρίστηκε (διορίστηκε) με τη βάπτισή του από τον Ιωάννη το Βαπτιστή, ως Αγγελιαφόρος του Θεού. Κάθε προφήτης του Θεού είναι, χρισμένος ή διορισμένος. Η Βίβλος είναι γεμάτη με «χρισμένους». Στο πρωτότυπο εβραϊκό, ήταν *Μεσσίας*. Ας κρατήσουμε τη μετάφραση «χρισμένος».

Δεν ήταν μόνο προφύτες και ιερείς και βασιλείς χρισμένοι, μα επίσης και κέρατα, και χερουβείμ και λυχνίες.

«Εγώ είμαι ο Θεός τής Βαιθήλ, όπου έχρισες τη στήλη...»

(Γένεσις 31:13)

«αν μεν ο ιερέας, ο χρισμένος, αμαρτήσεται...»

(Λευιτικός 4:3)

«Και ο Μωυσής ... έχρισε τη σκηνή, και όλα όσα ήσαν μέσα σ' αυτή..»

(Λευιτικός 8:100)

«Ο Κύριος θα ... το κέρασ του χρισμένου του...»

(1 Σαμουήλ 2:10)

«Έτσι λέει ο Κύριος προς τον χρισμένο του, τον Κύρο...»

(Ησαΐας 45:1)

«Ήσουν χρισμένο χερούβ...»

(Ιεζεκιήλ 28:14)

Υπάρχουν εκατοντάδες ακόμα τέτοιες αναφορές στη Βίβλο. Κάθε φορά που συναντά κανείς τη λέξη χριστός-χρισμένος στη Βίβλο, μπορεί να την εκλάβει ως «χριστός» στην ελληνική μετάφραση, και αν το κάνει με την ίδια ελευθερία με την οποία το έκαναν οι Χριστιανοί, θα έχει Χριστό Χερουβεΐμ, Κύρος ο Χριστός (βασιλιάς της Περσίας), Χριστό ιερέα, Χριστό πυλώνα κλπ.

Μερικοί αποκλειστικοί τίτλοι

Αν και κάθε προφήτης του Θεού είναι **χρισμένος** από τον Θεό, *Μεσσίας*, ο τίτλος *Μασείχ ή Μεσσίας*, ή η μετάφρασή του, **Χριστός**, αναφέρεται αποκλειστικά στον Ιησού, τον υιό της Μαρίας, και στο Ισλάμ και στο Χριστιανισμό. Αυτό δεν είναι ασύνηθες στη θρησκεία. Υπάρχουν ακόμα αρκετοί άλλοι τιμητικοί τίτλοι που μπορεί να ισχύουν για περισσότερους από έναν προφήτες, κι όμως αναφέρονται αποκλειστικά σε έναν, όπως για παράδειγμα το «*Ρασούλ Αλλάχ*», που σημαίνει «Αγγελιαφόρος του Θεού», που αναφέρεται και για τον Μωυσή (19:51) και για τον Ιησού (61:6) στο Ιερό Κοράνιο. Όμως, το «*Ρασούλ Αλλάχ*» έχει γίνει συνώνυμο μόνο με τον Προφήτη του Ισλάμ, τον Μωχάμμαντ ﷺ, ανάμεσα στους Μουσουλμάνους.

Κάθε Προφήτης είναι στην πραγματικότητα «**κοντά στο Θεό**», μα η Αραβική αυτή φράση «*Χαλλίλου Αλλάχ*» αναφέρεται αποκλειστικά στον Αβραάμ. Αυτό δε σημαίνει ότι οι υπόλοιποι δεν είναι κοντά στο Θεό. «**Καλλίμου Αλλάχ**» σημαίνει «Αυτός που μίλησε με τον Αλλάχ» και δε χρησιμοποιείται για κανέναν άλλον εκτός από τον Προφήτη Μωσή, παρόλα αυτά πιστεύουμε ότι ο Αλλάχ μίλησε και σε άλλους Αγγελιαφόρους Του. Η συσχέτιση κάποιων τίτλων αποκλειστικά με κάποια άτομα, δε σημαίνει ότι ο τίτλος ισχύει αποκλειστικά γι' αυτούς και δεν τους καθιστά μοναδικούς με κανέναν τρόπο. Τους τιμούμε όλους με διάφορους τρόπους.

Ενώ ανακοινωνόταν η ευχάριστη είδηση (εδάφιο 45 πιο πάνω), ειπώθηκε στη Μαρία ότι ο αγέννητος υιός της θα ονομαζόταν Ιησούς, ότι θα ήταν ο Χριστός, ο «Λόγος» από τον Θεό και ότι...

«**Και θα μιλήσει στους ανθρώπους από το λίκνο (για να σε υπερασπιστεί όταν σε κατηγορήσουν ότι το παιδί είναι προϊόν μοιχείας) και (αργότερα) όταν θα είναι ώριμος (δηλαδή όταν ξεκινήσει η Αποστολή του), και θα είναι από τους ενάρετους.»**» (Ιερό Κοράνιο 3:46)

Αυτή η προφητεία εκπληρώθηκε σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα. Το βρίσκουμε αυτό στη Σούρα Μάριαμ παρακάτω:

«**Έπειτα το έφερε (το μωρό της) στο λαό της, κουβαλώντας το. Είπαν: «Ω, Μαρία! Στ' αλήθεια έφερες ένα ισχυρό πράγμα.»**, ❁ «**Ω, αδελφή (δηλ. όμοια) του Ααρών (στη**

λατρεία. Ο Ααρών ήταν ένας ευσεβής άνδρας τον καιρό της Μαρίας)! Ο πατέρας σου δεν ήταν μοιχός, ούτε η μητέρα σου ήταν ακόλαστη γυναίκα.» (Ιερό Κοράνιο 19:27-28)

Οι Εβραίοι έκπληκτοι

Δεν υπάρχει ο Ιωσήφ ο μαραγκός εδώ. Με τις περιστάσεις περιέργες, η Μαρία η μητέρα του Ιησού κατέφυγε σε κάποιο απομακρυσμένο μέρος της Ανατολής (Ιερό Κοράνιο 19:16). Μετά τη γέννηση του Ιησού, επιστρέφει.

Ο Γιουσούφ Άλι σχολιάζει στη δημοφιλή αγγλική μετάφρασή του των εννοιών του Ιερού Κορανίου, σελ.773, σημειώσεις 2480-2482:

«Η έκπληξη των ανθρώπων δεν είχε όρια. Σε κάθε περίπτωση ήταν έτοιμοι να ακούσουν το χειρότερο γι' αυτήν, αφού είχε εξαφανιστεί από την οικογένειά της για κάποιο διάστημα. Μα τώρα επιστρέφει, παρουσιάζοντας ξεδιάντροπα ένα μωρό στην αγκαλιά της! Πόσο ατίμασε τον οίκο του Ααρών, του ιδρυτή της ιερατείας!

‘Αδελφή του Ααρών!’ υπενθυμίζουν στη Μαρία την υψηλή καταγωγή της και την απaráμιλλη ηθική του πατέρα και της μητέρας της. Πώς, έλεγαν, ξέπεσε και ατίμασε το όνομα των προγόνων της!

Τι θα έκανε η Μαρία; Πώς θα εξηγούταν; Θα αποδέχονταν εκείνοι την εξήγησή της, μέσα σ' αυτήν την επικριτική διάθεση; Το μόνο που μπορούσε να κάνει ήταν να δείξει το παιδί, το οποίο γνώριζε ότι δεν ήταν ένα συνηθισμένο παιδί. Και το παιδί ήλθε να τη σώσει. Εκ θαύματος μίλησε, υπερασπίστηκε τη μητέρα του, και κήρυξε σε ένα άπιστο κοινό.»

Ο Αλλάχ λέει στο Ιερό Κοράνιο:

﴿ Έπειτα εκείνη τον έδειξε. Είπαν: «Πώς μπορούμε να μιλάμε σε ένα παιδί στο λίκνο;» ❀ (Ο Ιησούς) Είπε: «Στ' αλήθεια, είμαι δούλος του Αλλάχ, Αυτός μου έδωσε τη Γραφή και με έκανε Προφήτη. ❀ Και με Έκανε ευλογημένο όπου κι αν είμαι, και μου διέταξε την προσευχή, και τη Ζακά (υποχρεωτική ελεημοσύνη) για όσο ζω. ❀ Και (με Έκανε) ευσεβή και υπάκουο προς τη μητέρα μου, και δε με έκανε αλαζόνα (που μεταχειρίζεται τους ανθρώπους σκληρά και με αλαζονεία), άθλιο. ❀ «Και ειρήνη σ' εμένα την ημέρα που γεννήθηκα, και την ημέρα που θα πεθάνω (όταν θα ξανά έλθω στη γη), και την ημέρα που (ο Αλλάχ) θα με αναστήσει ζωντανό ξανά (κατά την Ημέρα της Ανάστασης)!» ﴾ (Ιερό Κοράνιο 19:29-33)

Τα πρώτα του θαύματα

Έτσι ο Ιησούς, ειρήνη και ευλογίες επ' αυτού, υπερασπίστηκε τη μητέρα του από τη σοβαρή συκοφαντία και τους υπαινιγμούς των εχθρών της. Αυτό είναι το πρώτο θαύμα που αποδίδεται στον Ιησού στο Ιερό Κοράνιο, ότι μίλησε ως νεογνό από την αγκαλιά της μητέρας του. Αντιπαραθέστε αυτό με το πρώτο του θαύμα στη χριστιανική Βίβλο, που έγινε όταν ήταν πάνω από τριάντα ετών:

«ΚΑΙ την τρίτη ημέρα έγινε γάμος στην Κανά τής Γαλιλαίας· και εκεί ήταν η μητέρα τού Ιησού. Προσκλήθηκε, μάλιστα, στον γάμο και ο Ιησούς και οι μαθητές του. Και επειδή έλειψε το κρασί, η μητέρα τού Ιησού λέει σ' αυτόν: Δεν έχουν κρασί. Ο Ιησούς λέει σ' αυτή: Τι κοινό υπάρχει ανάμεσα σε μένα και σε σένα, γυναίκα; Δεν ήρθε ακόμα η ώρα μου. Η μητέρα του λέει στους υπηρέτες: Κάντε ό,τι σας λέει. Και υπήρχαν εκεί έξι υδρίες πέτρινες, οι οποίες κείτονταν σύμφωνα με τη συνήθεια του καθαρισμού των Ιουδαίων, που η κάθε μία χωρούσε δύο ή τρία μέτρα. Ο Ιησούς λέει σ' αυτούς: Γεμίστε τις υδρίες με νερό. Και τις γέμισαν μέχρι επάνω. Και τους λέει: Αντλήστε τώρα και φέρτε στον αρχιτρίκλινο. Και έφεραν. Και καθώς ο αρχιτρίκλινος γεύτηκε το νερό, που είχε μεταβληθεί σε κρασί, και δεν ήξερε από πού είναι, (οι υπηρέτες, όμως, που είχαν αντλήσει το νερό, ήξεραν), ο αρχιτρίκλινος φωνάζει τον νυμφίο, και του λέει: Κάθε άνθρωπος βάζει πρώτα το καλό κρασί, και αφού πιουν πολύ, τότε το κατώτερο· εσύ φύλαξες το καλό κρασί μέχρι τώρα.»

(Κατά Ιωάννην 2:1-10)

Μετά από αυτό το θαύμα, το κρασί ρέει σα νερό στη χριστιανοσύνη. Κάθε λόγος που ήταν καλός για τον Άρχοντά τους, είναι καλός και για τους ίδιους. Ο Ιησούς δεν ήταν «ξενέρωτος» λένε. Δεν έκανε καλό κρασί, που ακόμα και οι **μεθυσμένοι**, που οι αισθήσεις τους είχαν ασθενήσει, μπορούσαν να καταλάβουν τη διαφορά; «Το καλύτερο το κράτησαν για το τέλος.». Αυτό δεν ήταν απλός χυμός σταφυλιών. Ήταν το ίδιο κ-ρ-α-σ-ί που, κατά τη Βίβλο, χρησιμοποίησαν οι κόρες του Λωτ για να αποπλανήσουν τον πατέρα τους (*Γένεσις 19:32-33*). Ήταν το ίδιο κ-ρ-α-σ-ί μ' αυτό που οι χριστιανοί συμβουλεύονται να αποφεύγουν στο (*Εφέσιους 5:18*) «Και να μη μεθάτε με κρασί...»

Είναι αυτή η αθώα (!) 1% δύναμη που οδήγησε τελικά στον αλκοολισμό εκατομμύρια ανθρώπους. Στην Αμερική υπάρχουν 10 εκατομμύρια μέθυστοι μεταξύ των 70 εκατομμυρίων «αναγεννημένων» Χριστιανών! Οι Αμερικανοί αποκαλούν τους μέθυσους «**προβληματικούς πότες**». Στη Ν. Αφρική αποκαλούνται «**αλκοολικοί**». Η λέξη μέθυσος είναι πολύ σκληρή για το στομάχι κάποιων ανθρώπων.

Μα ο πρωθυπουργός της Ζάμπια, Δρ. Κένεθ Κάουντα, δε διστάζει να πει τα σύκα σύκα και τη σκάφη σκάφη. Λέει, «Δεν είμαι έτοιμος να ηγηθώ ενός έθνους μέθυσων.», αναφερόμενος στους συμπατριώτες του που πίνουν οινοπνευματώδη ποτά.

Είτε το νερό «ανέβλυσε» είτε όχι «βλέποντας» τον Ιησού, δε μπορούμε να κατηγορήσουμε αυτόν ή τους μαθητές του για τις συνήθειες κατανάλωσης οινοπνεύματος των συγχρόνων του. Γιατί είχε πει πραγματικά, *«Έχω πολλά ακόμα να σας πω, όμως δεν μπορείτε τώρα να τα βαστάξετε»*. (Κατά Ιωάννην 16:12). Η ανθρωπότητα δεν είχε φτάσει ακόμα στο στάδιο όπου θα ήταν έτοιμη να ακούσει ολόκληρη την Αλήθεια του Ισλάμ. Δεν είπε, ακόμα, *«Ούτε βάζουν νέο κρασί σε παλιά ασκιά»* (Κατά Ματθαίον 9:17);

«Μητέρα» ή «Γυναίκα»;

«Σύμφωνα με» τον Ιωάννη, (2:4), κατά την περιγραφή του γάμου της Κανά, μαθαίνουμε ότι ο Ιησούς, ειρήνη και ευλογίες επ' αυτού, συμπεριφέρθηκε με ασέβεια στη μητέρα του. Την αποκάλεσε «γυναίκα», και σα να μην έφτανε αυτό, λέει: **«Τι κοινό υπάρχει ανάμεσα σε μένα και σε σένα, γυναίκα;»**. Γίνεται να ξέχασε ότι αυτή η «γυναίκα» τον είχε στα σπλάχνα της για εννέα μήνες, και ίσως τον θήλασε για δύο χρόνια, και είχε υπομείνει ατελείωτες προσβολές και χτυπήματα για χάρη του; Δεν είναι η μητέρα του; Δεν υπάρχει λέξη στη γλώσσα του για τη «μητέρα»;

Όσο παράξενο κι αν φαίνεται, ενώ οι ιεραπόστολοι υπερηφανεύονται για την ταπεινότητα, την πραότητα και τη μακροθυμία του αφέντη τους, τον αποκαλούν «αφέντη της ειρήνης» και λένε ότι «οδηγήθηκε στη σφαγή σαν αμνός, και

σαν ανόητος μπροστά στον σφαγέα του, άνοιξε το στόμα του», ταυτόχρονα καταγράφουν ότι ήταν πάντοτε έτοιμος με υβρεολόγιο κατά των γηραιών την φυλής του, και συνέχεια είχε την επιθυμία να κάνει επίδειξη δύναμης κλπ. Αν, φυσικά οι γραφές τους είναι αληθινές.

«Υποκριτές!»

«Αισχροί και μοιχοί η γενιά σας!»

«Γενιά από οχιές!»

Και τώρα στη μητέρα του... «Γυναίκα!»

Υπεράσπιση του Ιησού

Ο Μωχάμμαντ ﷺ, ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ, αφαιρεί από τον Ιησού τις ψευδείς κατηγορίες και τις συκοφαντίες των εχθρών του.

«**Και (με Έκανε) ευσεβή και υπάκουο προς τη μητέρα μου, και δε με έκανε αλαζόνα (που μεταχειρίζεται τους ανθρώπους σκληρά και με αλαζονεία), άθλιο.**» (Ιερό Κοράνιο 19:32)

Λαμβάνοντας την ευχάριστη είδηση της γέννησης ενός ενάρετου υιού, η Μαρία απαντά:

« Εκείνη είπε: «Κύριέ μου, πώς θα αποκτήσω ένα παιδί αφού κανείς άνδρας δε με έχει αγγίξει;» (Ο άγγελος) Είπε: «(Μην εκπλήσσει) έτσι ο Αλλάχ δημιουργεί ό,τι θέλει. Όταν αποφασίσει κάτι, απλώς λέει: ‘Γενηθήτω’, και έτσι γίνεται. ✪ Και θα τον διδάξει γραφή και σοφία και την Τορά και το Ευαγγέλιο.» ✪ (Ιερό Κοράνιο 3:47-48)

Κεφάλαιο 5:

Κορανικές και Βιβλικές εκδοχές

Συναντώντας τον αιδεσιμότατο

Επισκεπτόμουν τον «Οίκο της Βίβλου» στο Γιοχάνεσμπουργκ. Κατά την περιήγησή μου στις πολλές Βίβλους και θρησκευτικά βιβλία, βρήκα μια Ινδονησιακή Βίβλο και μόλις είχα πάρει στο χέρι μου μια Ελληνοαγγλική Καινή Διαθήκη, έναν μεγάλο, ακριβό τόμο. Δεν είχα συνειδητοποιήσει ότι με παρατηρούσε ο επιτηρητής του «Οίκου της Βίβλου». Ήλθε κοντά μου. Ίσως το μούσι μου και το σαρίκι μου, που πρόδιδαν ότι ήμουν Μουσουλμάνος, ήταν γι' αυτόν θέαμα και πρόκληση; Ρώτησε για το ενδιαφέρον μου γι' αυτόν τον ακριβό τόμο. Εξήγησα ότι ως φοιτητής σύγκρισης θρησκείων, χρειαζόμουν ένα τέτοιο βιβλίο. Με κάλεσε για τσάι στο γραφείο του. Ήταν πολύ ευγενικό εκ μέρους του και δέχτηκα.

Καθώς πίναμε τσάι, του εξήγησα τη Μουσουλμανική πίστη για τον Ιησού, η ειρήνη και οι ευλογίες του Αλλάχ επ' αυτού. Του εξήγησα την υψηλή θέση την οποία κατείχε ο Ιησούς στο Ισλάμ. Φάνηκε διστακτικός στο να πιστέψει αυτά που του έλεγα. Εξεπλάγην από την άγνοια που έδειχνε, γιατί μόνο συνταξιοδοτημένοι Αιδεσιμότατοι μπορούσαν να γίνουν επιτηρητές «Οίκων της Βίβλου» στη Ν. Αφρική. Ξεκίνησα να απαγγέλλω από εδάφιο 42 του κεφαλαίου 3 του Ιερού Κορανίου.

❖ **Και (ανάφερε) όταν οι άγγελοι είπαν: «Ω Μάριαμ! Ο Αλλάχ σε επέλεξε και σε εξάγνισε (από οποιαδήποτε μορφή πολυθεϊσμού), και σε επέλεξε προτιμώντας σε από όλες τις γυναίκες του κόσμου (της εποχής της).** ❖ (Ιερό Κοράνιο 3:42)

Ήθελα να ακούσει ο Αιδεσιμότατος, όχι μόνο τη σημασία του Ιερού Κορανίου, μα το πόσο ωραία ακούγεται ως αφήγηση στο πρωτότυπο αραβικό. Ο Αιδεσιμότατος Ντάνκερς (αυτό ήταν το όνομά του) κάθισε και άκουσε με πολλή προσοχή τα «Λόγια του Αλλάχ».

Όταν έφτασα στο τέλος του εδαφίου 49, ο Αιδεσιμότατος σχολίασε ότι το Κορανικό μήνυμα ήταν το ίδιο με αυτό της Βίβλου του. Είπε ότι δεν έβλεπε καμία διαφορά μεταξύ του ό,τι πίστευε ως Χριστιανός και ό,τι του είχα διαβάσει. Είπα: «Αυτό είναι αλήθεια.». Αν είχε συναντήσει αυτά τα εδάφια στην Αγγλική και μόνο, χωρίς το αντίστοιχο αραβικό, δε θα μπορούσε με τίποτα να καταλάβει ούτε σε 100 χρόνια ότι επρόκειτο για το Ιερό Κοράνιο. Αν ήταν Προτεστάντης, θα νόμιζε ότι διάβαζε από τη Ρωμαιοκαθολική Βίβλο, αν δεν την είχε διαβάσει, ή τη Βίβλο των μαρτύρων του Ιεχωβά, ή την ελληνορθόδοξη, ή μια από τις χίλιες και μία εκδόσεις που δεν είχε διαβάσει. Μα ποτέ δε θα καταλάβαινε ότι διαβάζει το Ιερό Κοράνιο.

Ο Χριστιανός θα διάβαζε εδώ, στο Κοράνιο, όλα όσα ήθελε να ακούσει για τον Ιησού, μα σε πιο ευγενή και υψηλή γλώσσα. Δε θα μπορούσε να μη συγκινηθεί από αυτό.

Σ' αυτά τα λακωνικά οκτώ εδάφια, από το 42 ως το 49, μαθαίνουμε:

1. Ότι η Μαρία, η μητέρα του Ιησού, ήταν ενάρετη γυναίκα και τιμημένη πάνω απ' όλες τις γυναίκες όλων των εθνών.
2. Ότι όλα όσα λέγονταν ήταν η Αποκάλυψη του Θεού στους ανθρώπους.
3. Ότι ο Ιησούς ήταν ο «λόγος από το Θεό» (δηλ. «Γεννηθήτω» και έτσι έγινε.)
4. Ότι ήταν ο Χριστός τον οποίον περίμεναν οι Εβραίοι.
5. Ότι ο Θεός θα δώσει δύναμη στον Ιησού να εκτελεί θαύματα, ακόμα και ως μωρό.
6. Ότι ο Ιησούς γεννήθηκε θαυμαστά, χωρίς ανδρική παρέμβαση.
7. Ότι ο Θεός θα του δώσει την Αποκάλυψη, την Βίβλο του.
8. Ότι θα αναστήσει τους νεκρούς με την άδεια του Θεού, και ότι θα θεραπεύσει τους εκ γενετής τυφλούς και τους λεπρούς με την άδεια του Θεού κλπ.

«Η μέρα με τη νύχτα»

Ο πιο ένθερμος Χριστιανός δε θα μπορούσε να κάνει εξαίρεση σε καμία φράση ή λέξη εδώ. Μα η διαφορά μεταξύ των Βιβλικών και των Κορανικών αφηγήσεων είναι αυτή της ημέρας με τη νύχτα. «Μου μοιάζουν πανομοιότυπα, ποια είναι η διαφορά;» ρώτησε ο αιδεσιμότατος. Γνωρίζω ότι κατά βάση οι δυο ιστορίες συμφωνούν, μα αν τις εξετάσουμε πολύ προσεκτικά σε λεπτομέρεια, θα ανακαλύψουμε ότι η διαφορά μεταξύ τους είναι τεράστια.

Τώρα ας συγκρίνουμε τη θαυμαστή σύλληψη, όπως ανακοινώθηκε στο εδάφιο 47 του Ιερού Κορανίου, με αυτό που λέει η Βίβλος:

«Και η γέννηση του Ιησού Χριστού ήταν ως εξής: Αφού η μητέρα του Μαρία αρραβωνιάστηκε με τον Ιωσήφ, πριν βρεθούν μαζί, βρέθηκε έγκυος, από το Άγιο Πνεύμα.»

(Κατά Ματθαίον 1:18)

Μεγάλος δραματοποιός

Ο επιφανής Μπίλυ Γράχαμ από τις ΗΠΑ αναπαρέστησε αυτό το εδάφιο ενώπιων 40 χιλιάδων ανθρώπων στο Κινγκ Παρκ στο Ντέρμπαν, με το δείκτη του να εξέχει και φέρνοντας το τεντωμένο χέρι του από τα δεξιά στα αριστερά. Είπε: «Και το Άγιο Πνεύμα ήλθε και άφησε έγκυο τη Μαρία!». Από την άλλη πλευρά, ο Λουκάς μάς λέει το ίδιο πράγμα, μα λιγότερο

ωμά. Λέει ότι όταν έγινε η ανακοίνωση, η Μαρία ταράχτηκε. Η φυσική της αντίδραση ήταν:

«Πώς θα είναι αυτό, επειδή δεν γνωρίζω άνδρα;» (Κατά Λουκάν 1:34) εννοώντας σεξουαλικά.

Η Κορανική αφήγηση είναι:

«**Εκείνη είπε: «Κύριέ μου, πώς θα αποκτήσω ένα παιδί αφού κανείς άνδρας δε με έχει αγγίξει;»**» (Ιερό Κοράνιο 3:47)

Στην ουσία δεν υπάρχει διαφορά ανάμεσα από αυτές τις δύο αφηγήσεις «αφού δε γνωρίζω κανέναν άνδρα» και «κανένας άνδρας δε με έχει αγγίξει». Και οι δυο φράσεις έχουν την ίδια σημασία. Είναι απλά επιλογή διαφορετικών λέξεων που λένε το ίδιο πράγμα. Μα οι απαντήσεις της ερώτησης της Μαρίας στα δύο βιβλία (Βίβλο και Ιερό Κοράνιο) είναι αποκαλυπτικές.

Η Βιβλική Εκδοχή

«Και ο άγγελος, απαντώντας, της είπε: 'Πνεύμα Άγιο θάρθει επάνω σου, και δύναμη του Υψίστου θα σε επισκιάσει· γι' αυτό και εκείνο που θα γεννηθεί από σένα θα είναι άγιο, θα ονομαστεί Υιός Θεού.'»

(Κατά Λουκάν 1:35)

Δε βλέπετε ότι δίνετε στον άθεο, το σκεπτικιστή και τον αγνωστικιστή πάτημα για να σας διαψεύσει; Μπορεί εύκολα να ρωτήσουν: «Πώς ήλθε το Άγιο Πνεύμα πάνω στη Μαρία;» «Πώς ο Ύψιστος την επισκίασε;». Γνωρίζουμε ότι κυριολεκτικά δε σημαίνει ότι ήταν άσπιλη σύλληψη, μα η γλώσσα που χρησιμοποιείται εδώ είναι κακόγουστη. Τώρα αντιπαραθέστε αυτό με τη γλώσσα του Κορανίου:

Η Κορανική Εκδοχή

« (Ο άγγελος) Είπε: «(Μην εκπλήσεσαι) έτσι ο Αλλάχ δημιουργεί ό,τι θέλει. Όταν αποφασίσει κάτι, απλώς λέει: ‘Γενηθήτω’, και έτσι γίνεται. » (Ιερό Κοράνιο 3:47)

Αυτή είναι η Μουσουλμανική έννοια για τη γέννηση του Ιησού. Για να δημιουργήσει ο Θεός τον Ιησού, χωρίς άνθρωπο πατέρα, απλά χρειάζεται να το Επιθυμήσει. Αν Επιθυμήσει να δημιουργήσει ένα εκατομμύριο Χριστούς χωρίς πατέρες και μητέρες, απλά χρειάζεται να Επιθυμήσει την ύπαρξή τους. Δε χρειάζεται να πάρει σπόρους και να τους μεταφέρει, όπως κάνουν οι άνθρωποι ή τα ζώα, με την επαφή ή με τεχνητούς τρόπους. Δημιουργεί τα πάντα με τη Βούλησή Του, με το λόγο Του «Γενηθήτω» και «γίνεται».

Δεν υπάρχει κανένα νέο σ’ αυτά που σας λέω, θύμισα τον αιδεσιμότητα. Αυτό υπάρχει στο πρώτο βιβλίο της Βίβλου σας, Γένεσις 1:3 «Και ο Θεός είπε...» Τι είπε; Είπε «Γενηθήτω»,

και «έγινε». Δε χρειάστηκε να προφέρει τις λέξεις. Αυτός είναι ο δικός μας τρόπος να καταλάβουμε την έννοια του «Γενηθήτω», ότι Δημιούργησε τα πάντα με τη Βούλησή Του.

Επιλογή για την κόρη του

«Ανάμεσα σ’ αυτές δυο εκδοχές της γέννησης του Ιησού ❸, την Κορανική και τη Βιβλική, ποια από τις δυο θα προτιμούσατε για την κόρη σας;», ρώτησα τον επιτηρητή του «Οίκου της Βίβλου». Έσκυψε το κεφάλι του με ταπεινότητα και παραδέχτηκε, «Την Κορανική εκδοχή.»

Πώς γίνεται μια «πλαστογραφία» ή μια «μίμηση», όπως υποτίθεται ότι είναι το Ιερό Κοράνιο, να είναι καλύτερη από το πρωτότυπο, το γνήσιο, όπως ισχυρίζονται για τη Βίβλο; Δε γίνεται, εκτός αν αυτή η Αποκάλυψη στον Μωχάμμαντ ❸ είναι αυτό που λέμε ότι είναι. Ο αγνός και ιερός Λόγος του Θεού! Υπάρχουν εκατό διαφορετικοί τρόποι εξέτασης που μπορεί να εφαρμόσει ο απροκατάληπτος αναζητητής της αλήθειας στο Ιερό Κοράνιο, και μετά απ’ αυτά θα αποδειχθεί ότι αποτελεί Μήνυμα από τον Ύψιστο.

Όπως ο Αδάμ

Η θαυμαστή γέννηση του Ιησού τον καθιστά Θεό ή “Γεννηθέντα” υιό του Θεού; Όχι! Λέει το Ιερό Κοράνιο!

« Στ' αλήθεια, η ομοιότητα του 'Ισα (Ιησού) ενόπιον του Αλλάχ είναι όπως εκείνη του Αδάμ. Τον δημιούργησε από χώμα, έπειτα του είπε: «Γενηθήτω» και έτσι αυτός έγινε. »
(Ιερό Κοράνιο 3:59)

Ο Γιουσούφ Άλι σχολιάζει σε σημείωση στη μετάφραση του Ιερού Κορανίου (σημείωση 398, παράγραφος 59):

«Μετά την περιγραφή της υψηλής θέσης που κατέχει ο Ιησούς ως προφήτης (στα παρακάτω εδάφια) έχουμε αποκήρυξη του δόγματος ότι ήταν Θεός, ή υιός του Θεού, ή οτιδήποτε παραπάνω από άνθρωπος. Αν ειπωθεί ότι γεννήθηκε χωρίς ανθρώπινο πατέρα, έτσι γεννήθηκε και ο Αδάμ. Μάλιστα, ο Αδάμ γεννήθηκε χωρίς ανθρώπους ούτε πατέρα ή μητέρα. Όσον αφορά τα σώματά μας, είναι απλά χώμα.

Στα μάτια του Αλλάχ ο Ιησούς ήταν εξίσου χώμα όπως ο Αδάμ ήταν ή όλοι η ανθρωπότητα είναι. Το μεγαλείο του Ιησού προέκυψε από τη θεία εντολή 'Γενηθήτω', γιατί μετά απ' αυτό ήταν περισσότερο από χώμα, ένας σπουδαίος πνευματικός ηγέτης και διδάσκαλος.»

Η λογική αυτού είναι ότι, αν η γέννηση χωρίς άνθρωπο πατέρα δίνει στον Ιησού το δικαίωμα να εξισώνεται με τον Θεό, τότε ο Αδάμ θα είχε μεγαλύτερο δικαίωμα σε αυτήν την τιμή, κάτι που κανείς Χριστιανός δεν ενστερνίζεται. Έτσι, ο Μουσουλμάνος αναγκάζεται να αποκηρύξει αυτήν τη Χριστιανική βλασφημία.

Επιπλέον, αν ο Χριστιανός είναι να μπει στη διαδικασία να επιχειρηματολογήσει ότι ο Αδάμ «δημιουργήθηκε» από χώμα του εδάφους, ενώ ο Ιησούς γεννήθηκε άσπιλος στη μήτρα της Μαρίας, τότε ας του υπενθυμίσουμε ότι, ακόμα και με τα δικά του λανθασμένα κριτήρια, υπάρχει ακόμα ένας άνθρωπος σπουδαιότερος από τον Ιησού, στη Βίβλο του. Ποιος είναι αυτός ο **υπεράνθρωπος**;

Η καινοτομία του Παύλου

«Επειδή, αυτός ο Μελχισεδέκ, βασιλιάς τής Σαλήμ, ιερέας του Ύψιστου Θεού...χωρίς πατέρα, χωρίς μητέρα, χωρίς γενεαλογία· μη έχοντας ούτε αρχή ημερών ούτε τέλος ζωής...»

(Εβραίους 7:1-3)

Ορίστε ένας υποψήφιος για θειότητα, καθώς μόνον ο Θεός θα μπορούσε να κατέχει τέτοιες ιδιότητες. Ο Αδάμ είχε αρχή (στον κήπο), ο Ιησούς είχε αρχή (στο στάβλο). Ο Αδάμ είχε τέλος, και, όπως ισχυρίζονται οι Χριστιανοί, τέλος είχε και ο Ιησούς, «παρέδωσε πνεύμα».

Μα πού είναι ο Μελχισεδέχ; Ίσως βρίσκεται κάπου σε νάρκη σαν τον Ριτ βαν Γουινκλ (ήρωα διηγήματος, που κοιμήθηκε για πολλά χρόνια).

Και τι είναι αυτό το «Προς Εβραίους;» Είναι το όνομα ενός από τα βιβλία της Βίβλου, που συνεγράφη από τον γενναίο Παύλο, τον αυτο-διορισμένο 13^ο Απόστολο του Ιησού. Ο Ιησούς είχε 12 Αποστόλους, μα ένας από αυτούς (ο Ιούδας) είχε μέσα του τον Διάβολο. Έτσι έπρεπε να καλυφθεί το κενό, λόγω των «δώδεκα» θρόνων των ουρανών, που έπρεπε να καταληφθούν από τους μαθητές του για να κρίνουν εκείνοι τα παιδιά του Ισραήλ. (Κατά Λουκάν 22:30)

Ο Σαούλ ήταν ένας αποστάτης Εβραίος, και οι Χριστιανοί άλλαξαν το όνομά του σε Παύλος, μάλλον επειδή το Σαούλ ακούγεται εβραϊκό. Αυτός ο άγιος Παύλος έφερε τέτοια αναστάτωση στα διδάγματα του Ιησού, ειρήνη και ευλογίες επ' αυτού, που κέρδισε τη 2^η θέση των ατόμων που άσκησαν τη μεγαλύτερη επιρροή στην ιστορία, στο σπουδαίο έργο του **Michael H. Hart**, «*The 100: A Ranking of the Most Influential Persons in History*» («**Οι 100 προσωπικότητες με τη μέγιστη επιρροή στην πορεία της ανθρωπότητας**»). Ο Παύλος ξεπερνά ακόμα και τον Ιησού γιατί, σύμφωνα με τον Μ. Χαρτ, ο Παύλος ήταν ο *πραγματικός* ιδρυτής του σημερινού Χριστιανισμού. Η τιμή της δημιουργίας του Χριστιανισμού έπρεπε να μοιραστεί ανάμεσα στον Παύλο και τον Ιησού, και ο Παύλος κέρδισε επειδή έγραψε περισσότερα βιβλία της Βίβλου από κάθε άλλον συγγραφέα, ενώ ο Ιησούς δεν έγραψε ούτε λέξη.

Ο Παύλος δε χρειάστηκε έμπνευση για να γράψει τις υπερβολές του εδώ και στις υπόλοιπες επιστολές. Δεν είπε ο

Γκέμπελς, υπουργός προπαγάνδας του Χίτλερ, «**Όσο μεγαλύτερο είναι το ψέμα, τόσο πιο πιστευτό.**»; Μα το εκπληκτικό με αυτήν την υπερβολή είναι ότι μάλλον κανείς Χριστιανός δεν την έχει διαβάσει. Κάθε πολυμαθής στον οποίον έχω δείξει αυτό το εδάφιο, έμοιαζε να το είχε δει πρώτη φορά. Έμειναν άναυδοι, όπως περιγράφεται από τα λόγια του Ιησού, που εδώ ταιριάζουν απόλυτα.

«...επειδή βλέποντας δεν βλέπουν, και ακούοντας δεν ακούν ούτε καταλαβαίνουν.»

(Κατά Ματθαίον 13:13)

Επίσης, το Ιερό Κοράνιο περιέχει ένα εδάφιο που περιγράφει με ταιριαστό τρόπο αυτήν την καλλιεργημένη ασθένεια.

«**Κωφοί** (από το να ακούσουν την αλήθεια), **βουβοί** (από το να πουν την αλήθεια) **και τυφλοί** (από το να δουν το φως της καθοδήγησης) **και έτσι δε θα επιστρέψουν** (στον Ίσιο Δρόμο και στην πίστη που την παραμέλησαν, προτιμώντας αντί αυτής την πλάνη).» (Ιερό Κοράνιο 2:18)

Οι υιοί του Θεού

Ο Μουσουλμάνος αρνείται το Χριστιανικό δόγμα ότι «**ο Ιησούς είναι ο μόνος γεννηθείς υιός του Θεού, γεννηθείς, ού ποιηθείς.**» Αυτό επαναλαμβάνει κάθε Χριστιανός από την παιδική του ηλικία στο κατηχητικό. Ρώτησα επανειλημμένα

αρκετούς πολυμαθείς Χριστιανούς, τι ακριβώς προσπαθούν να τονίσουν όταν λένε «Γεννηθέντα ου ποιηθέντα».

Γνωρίζουν ότι σύμφωνα με τις δικές τους Θεϊκές-γραφές (!), ο Θεός έχει τόνους γιούς:

«...(υιός) του Αδάμ, (υιός) του Θεού.»

(Κατά Λουκάν 3:38)

«βλέποντας οι γιοι του Θεού τις θυγατέρες των ανθρώπων, ότι ήσαν ωραίες, πήραν για τον εαυτό τους γυναίκες από όλες όσες διάλεξαν. Και ο Κύριος είπε: Δεν θα παραμείνει το πνεύμα μου πάντοτε μαζί με τον άνθρωπο, επειδή είναι σάρκα· οι ημέρες του θα είναι ακόμα 120 χρόνια. Κατά τις ημέρες εκείνες ήσαν οι γίγαντες επάνω στη γη, κι ακόμα, ύστερα, αφού οι γιοι του Θεού είχαν μπει μέσα στις θυγατέρες των ανθρώπων, κι αυτές τεκνοποίησαν σ' αυτούς· εκείνοι ήσαν οι δυνατοί, οι ονομαστοί άνδρες από παλιά.»

(Γένεσις 6:2-4)

«γιος μου είναι, πρωτότοκός μου, ο Ισραήλ.»

(Εξοδος 4:22)

«επειδή, είμαι (ο Θεός) πατέρας στον Ισραήλ, και ο Εφραΐμ είναι ο πρωτότοκός μου.»

(Ιερεμίας 31:9)

«ο Κύριος είπε σε μένα (το Δαβίδ): Υιός μου είσαι εσύ· εγώ σήμερα σε γέννησα.»

(Ψαλμοί 2:7)

«Επειδή, όσοι διοικούνται από το Πνεύμα τού Θεού, αυτοί είναι γιοι τού Θεού.»

(Ρωμαίους 8:14)

Δε βλέπετε ότι στην εβραϊκή, οποιοσδήποτε ακολουθούσε τη Βούληση και το Σχέδιο του Θεού ήταν υιός του Θεού; Πρόκειται για μεταφορική περιγραφή, που χρησιμοποιείτο συχνά ανάμεσα στους Εβραίους. Ο Χριστιανός συμφωνεί μ' αυτήν τη λογική, αλλά συνεχίζει λέγοντας: **«μα ο Ιησούς δεν ήταν το ίδιο»**. Ο Αδάμ **ποιήθηκε** από τον Θεό. Οτιδήποτε έμβιο **ποιήθηκε** από τον Θεό. Αυτός είναι ο Κύριος, Πάροχος και Υποστηρικτής των πάντων. Μεταφορικά μιλώντας λοιπόν, ο Θεός είναι ο Πατέρα όλων. Μα ο Ιησούς ήταν ο **«γεννηθείς»** υιός του Θεού, και όχι **ποιηθείς** υιός Του;

Γεννηθείς

Στα σαράντα χρόνια πείρας μου που μιλώ με πολυμαθείς Χριστιανούς, κανείς δεν έχει ανοίξει το στόμα του για να εξηγήσει τη φράση **«γεννηθέντα ου ποιηθέντα»**. Κάποιος Αμερικανός εξήγησε: **«Σημαίνει ότι γεννήθηκε από τον Θεό!»** «Τι!», φώναξα έκπληκτος. «Γεννήθηκε από τον Θεό;». «Όχι,

όχι!» είπε, «Απλώς προσπαθώ να εξηγήσω τη σημασία, δεν πιστεύω ότι ο Θεός στ' αλήθεια γέννησε υιό.».

Ο λογικός Χριστιανός λέει ότι τα λόγια δε σημαίνουν κυριολεκτικά αυτό που λένε. Τότε γιατί το λέτε; Γιατί δημιουργείτε περιττή διαμάχη μεταξύ 2.18 δισεκατομμυρίων Χριστιανών και 2.08 δισεκατομμυρίων Μουσουλμάνων του κόσμου λέγοντας λόγια άνευ ουσίας;

Αιτία για ένσταση

Ο Μουσουλμάνος αρνείται τη λέξη «γεννηθέντα», γιατί η γέννηση είναι μια ζωώδης πράξη, που ανήκει στις χαμηλότερες ζωικές λειτουργίες του σεξ. Πώς μπορούμε να αποδώσουμε μια τόσο χαμηλή ιδιότητα στο Θεό; Μεταφορικά είμαστε όλοι παιδιά Του, και οι καλοί και οι κακοί, και ο Ιησούς θα ήταν πιο κοντά στο να είναι υιός του Θεού από τον καθέναν από μας, γιατί ήταν πιο πιστός στον Θεό απ' όσο θα μπορούσε ο καθένας μας να είναι. Από αυτήν την άποψη, είναι δικαιωματικά υιός του Θεού.

Αν και η επιβλαβέστατη λέξη «γεννηθείς» έχει πλέον παραληφθεί από την «πιο ακριβή» έκδοση της Βίβλου, την Αναθεωρημένη Στάνταρντ Έκδοση, το φάντασμά της ακόμα κυκλοφορεί στον Χριστιανικό νου, και στον λευκό και στον έγχρωμο. Παρόλο που η ύπουλη πλύση εγκεφάλου, κατά την οποία ο λευκός αισθάνεται ανώτερος από τον έγχρωμο

Χριστιανό αδελφό του από την ίδια εκκλησία και ενορία. Και με τη σειρά του, ο έγχρωμος αποκτά μόνιμο σύμπλεγμα κατωτερότητας μέσω του δόγματός του.

Κατωτερότητα μέσω πλύσης εγκεφάλου

Το ανθρώπινο μυαλό δε μπορεί παρά να σκεφτεί ότι, εφ' όσον ο «γεννηθείς υιός» ενός Αφρικανού θα μοιάζει Αφρικανός, και ο υιός ενός Κινέζου Κινέζος, και του Ινδού Ινδός, έτσι ο *γεννηθείς* υιός του Θεού πρέπει φυσικά να μοιάζει με τον Θεό. Δισεκατομμύρια όμορφες φωτογραφίες αυτού του «μονογενή υιού του Θεού» έρχονται καθημερινά στα χέρια των ανθρώπων. Μοιάζει Ευρωπαίος με ξανθά μαλλιά, γαλάζια μάτια και όμορφα χαρακτηριστικά, σαν αυτόν στο «Βασιλέα των Βασιλέων» ή στον «Ιησού από τη Ναζαρέτ» ή «Μέρα του Θριάμβου». Θυμάστε τον Τζέφρι Χάντερ; Ο «Σωτήρας» των Χριστιανών μοιάζει πιο πολύ με Γερμανό παρά με Εβραίο. Έτσι, φυσικά, αφού ο υιός είναι λευκός, και ο πατέρας (ο Θεός;) πρέπει να είναι λευκός. Ως εκ τούτου, οι φυλές με σκουρότερο δέρμα υποσυνείδητα έχουν αίσθημα κατωτερότητας στις ψυχές τους ως τα «νόθα παιδιά του Θεού». Καμία ποσότητα κρεμών προσώπου, μέσω λεύκανσης του δέρματος ή ισιωτικών μαλλιών δε θα σβήσει αυτήν την κατωτερότητα.

Ο Θεός δεν είναι ούτε λευκός ούτε μαύρος. Είναι πέρα από τη φαντασία του ανθρώπινου νου. Σπάστε τα πνευματικά δεσμά

του Καυκάσιου λευκού-θεού, και θα έχετε σπάσει τα δεσμά της μόνιμης κατωτερότητας. Μα τα πνευματικά δεσμά είναι πιο δύσκολο να σπάσουν: ο ίδιος ο δούλος μάχεται για να τα διατηρήσει.

Κεφάλαιο Έκτο:

Απάντηση στα Χριστιανικά διλήμματα

Το «Ο Χριστός στο Ισλάμ» είναι στην πραγματικότητα «Ο Χριστός στο Κοράνιο». Και το Ιερό Κοράνιο έχει κάτι απόλυτο να πει για κάθε παρέκκλιση του Χριστιανισμού. Το Ιερό Κοράνιο εξαγνίζει τον Ιησού, ειρήνη και ευλογίες απ' αυτού, απ' όλες τις ψευδείς κατηγορίες των εχθρών του, καθώς επίσης και τις παθιασμένες υπερβολές των οπαδών του. Οι εχθροί του λένε ότι βλασφήμησε. Οι παραστρατημένοι οπαδοί του λένε ότι πράγματι ισχυρίστηκε τη θεία φύση, ότι ήταν ο αναμενόμενος Μεσσίας, ο Προφήτης του Θεού, που περίμεναν οι Εβραίοι. Τι λέει το Ιερό Κοράνιο;

Απευθυνόμενος και στους **Εβραίους** και στους **Χριστιανούς**, ο Αλλάχ λέει:

«Ω! Οπαδοί της Βίβλου! Μην υπερβάλλετε στη θρησκεία σας, και μη λέτε για τον Αλλάχ τίποτε άλλο, παρά μόνο την αλήθεια. Στ' αλήθεια, ο Μεσσίας, ο Ιησούς, γιος της Μάριαμ, δεν είναι παρά ένας Απόστολος του Αλλάχ, κι ο Λόγος Του («Γεννηθήτω!» –και έτσι έγινε.) που απηύθυνε προς τη Μάριαμ, κι ένα πνεύμα [που δημιουργήθηκε] απ' Αυτόν (τον Αλλάχ) (ο Γαβριήλ μετέφερε το Λόγο του Αλλάχ στη Μάριαμ και εμφύσησε το πνεύμα του Ιησού στην μήτρα της). Πιστέψτε λοιπόν στον Αλλάχ και στους Αγγελιαφόρους Του και μην λέτε 'τριάδα', παραιτηθείτε, καλύτερα για σας. Στ' αλήθεια ο Αλλάχ είναι ένας Θεός.

Δόξα σε Αυτόν είναι πολύ Ανώτερος από το να έχει έναν υιό. Σε Αυτόν Ανήκει ότι βρίσκεται στους ουραμούς και ότι βρίσκεται στη γη. Και Αρκεί ο Αλλάχ για να διευθετεί όλες τις υποθέσεις. » (Ιερό Κοράνιο 4:171)

Πηγαίνοντας στα άκρα

«Ω, λαέ της Βίβλου!» Αποτελεί έναν πολύ σεβαστικό τίτλο με τον οποίον οι Εβραίοι και οι Χριστιανοί αναφέρονται στο Ιερό Κοράνιο. Με άλλα λόγια, ο Αλλάχ λέει «Ω, πολυμαθείς άνθρωποι», «Ω, λαοί των Γραφών!». Σύμφωνα με τα δικά τους καυχήματα, οι Εβραίοι και οι Χριστιανοί υπερηφανεύονταν έναντι των Αράβων, που δεν είχαν Γραφή πριν από το Ιερό Κοράνιο. Ως πολυμαθή λαό, ο Αλλάχ αποτρέπει τους αντιμαχόμενους οπαδούς και των δύο θρησκείων από το να πάνε σε οποιοδήποτε άκρο όσον αφορά την προσωπικότητα του Ιησού.

Οι Εβραίοι έκαναν κάποιες νύξεις για τη γνησιότητα του Ιησού και τον κατηγορήσαν για βλασφημία διαστρεβλώνοντας τα λόγια του. Οι Χριστιανοί διάβασαν άλλο νόημα στα λόγια του. Έβγαλαν τις λέξεις από το πλαίσιο τους για να τον καταστήσουν Θεό.

Ο σύγχρονος Χριστιανός, ο ένθερμος υποστηρικτή του Ευαγγελίου, ο οπαδός της Βίβλου, χρησιμοποιεί σκληρότερα

λόγια και σκληρότερες προσεγγίσεις για να κερδίσει έναν προσήλυτο στις βλασφημίες του.

Λέει:

(α) Είτε ο Ιησούς είναι Θεός, είτε ψεύτης.

(β) Είτε ο Ιησούς είναι Θεός, είτε παράφρων.

(γ) Είτε ο Ιησούς είναι Θεός, είτε υποκριτής.

Αυτά είναι τα λόγια του, λόγια που έχουν διαλεχθεί από τη Χριστιανική λογοτεχνία. Αφού κανείς άνθρωπος που δίνει ελεημοσύνη, Μουσουλμάνος ή μη, δε μπορεί να καταδικάσει τον Χριστό τόσο σκληρά όπως του ζητά ο Χριστιανός να κάνει, αναγκαστικά πρέπει να είναι επιφυλακτικός σε αυτό που θα απαντήσει. Νομίζει ότι πρέπει να επιλέξει μεταξύ του ενός ή του άλλου από αυτά τα ανόητα άκρα. Δεν του πάει στο νου ότι υπάρχει εναλλακτική απέναντι σ' αυτόν το γρίφο των Χριστιανών.

Λογική εναλλακτική

Δεν είναι πιθανόν ο Ιησούς να είναι αυτό που ισχυριζόταν ότι είναι, Προφήτης, όπως τόσοι πολλοί άλλοι που πέρασαν πριν από αυτόν; Ακόμα και να είναι ο σπουδαιότερος όλων, ένας ισχυρός θαυματοποιός, ένας σπουδαίος πνευματικός διδάσκαλος και καθοδηγητής –ο Μεσσίας!. Γιατί πρέπει να

είναι ή Θεός ή παράφρων; Είναι η «παραφροσύνη» το αντίθετο της «θειότητας» στο Χριστιανισμό; Ποιο είναι το αντίθετο του Θεού; Μπορεί να απαντήσει κάποιος έξυπνος Χριστιανός;

Το Ιερό Κοράνιο παρουσιάζει την αληθινή θέση του Ιησού:

1. Ότι ήταν υιός μιας γυναίκας, της Μαρίας, και επομένως ήταν άνθρωπος.
2. Μα ένας Αγγελιαφόρος, ένας άνθρωπος με αποστολή από τον Αλλάχ (Θεό), κι επομένως τιμημένος.
3. Ο λόγος Του, που παραχωρήθηκε στη Μαρία, αφού δημιουργήθηκε από το Λόγο του Αλλάχ «Γενηθήτω», κι έγινε.
4. Πνεύμα που προέρχεται από τον Θεό, μα όχι ο Θεός. Η ζωή και η αποστολή του ήταν πιο περιορισμένες από κάποιων άλλων αγγελιαφόρων, αν και πρέπει να τον τιμούμε εξίσου με τους άλλους, ως προφήτη του Θεού. Το δόγμα της Αγίας Τριάδας, ισότητα μεταξύ Θεού και υιού είναι αποκηρυγμένες βλασφημίες. Ο Αλλάχ είναι ελεύθερος από κάθε ανάγκη και δεν έχει ανάγκη από κάποιον υιό να διευθετήσει τις υποθέσεις Του. Το Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο (όποιος κι αν το έγραψε) έχει εισάγει πολύ Αλεξανδρινό Γνωστικό Μυστικισμό γύρω από το δόγμα του «Λόγου», μα εδώ εξηγείται πολύ απλά.

Ο Ιησούς ανακρίνεται

Παρακάτω παρουσιάζεται η μετάφραση των εδαφίων 119 έως 121 του Κεφαλαίου Αλ-Μά'ιντα του Ιερού Κορανίου (κεφ. 5). Απεικονίζουν την Ημέρα της Κρίσεως, όταν ο Αλλάχ θα ερωτήσει τον Ιησού, ειρήνη και ευλογίες επ' αυτού, αναφορικά με τον εσφαλμένο ζήλο των υποτιθέμενων οπαδών του στο να λατρεύουν αυτόν και τη μητέρα του, και την απάντησή του:

❖ **Και (θυμήσου) όταν ο Αλλάχ θα πει (την Ημέρα της Ανάστασης): «Ω, Ιησού, υιέ της Μαρίας! Είπες στους ανθρώπους: 'Πάρτε εμένα και τη μητέρα μου ως δύο θεούς εκτός από τον Αλλάχ.';» Θα πει: «Δόξα Σοι! Δεν είναι πρόπον για μένα να πω κάτι το οποίο δεν έχω δικαίωμα (να πω). Αν είχα πει κάτι τέτοιο, Εσύ σίγουρα θα το γνώριζες. Γνωρίζεις τι βρίσκεται στον εαυτό μου, ενώ εγώ δεν γνωρίζω τι βρίσκεται στον Εαυτό Σου. Στ' αλήθεια, Εσύ είσαι ο Παντογνώστης των αοράτων. ❖ Ποτέ δεν τους είπα τίποτα εκτός απ' αυτό που Εσύ με διέταξες να πω: 'Να λατρεύετε τον Αλλάχ, τον Κύριό μου και Κύριό σας.' Και ήμουν μάρτυρας γι' αυτούς ενώ έζησα ανάμεσά τους, μα όταν Εσύ με πήρες πάνω, Εσύ ήσουν ο Παρατηρητής σ' αυτούς. Και Εσύ είσαι ο Μάρτυρας για τα πάντα.»** ❖ (Ιερό Κοράνιο 5:116-117)

Δεν ισχυρίστηκε θειότητα

Αν αυτή είναι η ρήση της αλήθειας από τον Παντογνώστη, ότι
❖ **Ποτέ δεν τους είπα τίποτα παρά μόνον εκείνο που με**

διέταξες να τους πω: ‘Να λατρεύετε τον Αλλάχ, Κύριό μου και Κύριό σας.’», τότε πώς δικαιολογούν τη λατρεία του Ιησού;

Δεν υπάρχει ούτε μία μονοσήμαντη ρήση σε ολόκληρη τη Βίβλο, σε όλα τα 66 βιβλία των Προτεσταντικών Εκδόσεων, ή στα 73 των Ρωμαιοκαθολικών Εκδόσεων, όπου ο Ιησούς ισχυρίζεται ότι είναι 'Θεός ή όπου λέει «να με λατρεύετε». Πουθενά δε λέει ότι αυτός και ο Παντοδύναμος Θεός είναι «ένα», και «**το αυτό πρόσωπο**».

Η τελευταία φράση παραπάνω, «**ένα και το αυτό**» απασχολεί πολλούς ένθερμους υποστηρικτές του Ευαγγελίου και της Βίβλου, συμπεριλαμβανομένου και του Δόκτορα και Καθηγητή Θεολογίας. Ακόμα και οι νέοι προσήλυτοι του Χριστιανισμού έχουν απομνημονεύσει αυτά τα εδάφια. Είναι προγραμματισμένοι να επαναλαμβάνουν εδάφια έξω από το πλαίσιο τους, στα οποία βασίζουν την πίστη τους. Οι λέξεις «είναι ένα» ενεργοποιούν το νου μέσω συσχέτισης αναμνήσεων. «Ναι», λένε οι τριαδικοί, οι λάτρεις τριών θεών σε Έναν, και ενός Θεού σε τρεις, «Ο Ιησούς ισχυρίστηκε ότι ήταν Θεός.». Που;

Ο Αιδεσιμότατος στο τραπέζι

Είχα βγάλει για μεσημεριανό τον Αιδεσιμότατο Μόρρις και τη σύζυγό του, στο εστιατόριο «Χρυσό παγώνι». Ενώ

βρισκόμασταν στο τραπέζι, κατά τη διάρκεια της ανταλλαγής απόψεών μας, παρουσιάστηκε η ευκαιρία να ρωτήσω «Πού;». Και χωρίς τον παραμικρό δισταγμό απήγγειλε: **«Εγώ και ο Πατέρας μου είμαστε ένα»**, υπονοώντας ότι ο Θεός και ο Ιησούς ήταν ένα και το αυτό άτομο. Ότι ο Ιησούς ισχυρίζεται ότι είναι Θεός. Το εδάφιο που απήγγειλε το γνώριζα πολύ καλά, μα το απήγγειλε *εκτός του πλαισίου του*. Δεν είχε το νόημα που φανταζόταν ο Δρ., έτσι τον ρώτησα, «Ποιο είναι το πλαίσιο;».

Πνίγηκε στο «πλαίσιο»

Ο Αιδεσιμότατος σταμάτησε να τρώει και άρχισε να με κοιτάει. Είπα, «Γιατί; Δε γνωρίζετε το πλαίσιο;», «Βλέπετε, αυτό που απαγγείλατε είναι το κείμενο, εγώ ήθελα να μάθω το πλαίσιο, το κείμενο που προηγείται ή το ακολουθεί.». Ήταν ένας Αγγλόφωνος (Καναδός), επί πληρωμή υπηρέτης της Πρεσβυτεριανής Εκκλησίας, Διδάκτωρ Θεολογίας, και έμοιαζε σα να προσπαθούσα εγώ να του μάθω Αγγλικά. Φυσικά, γνώριζε τι σημαίνει πλαίσιο. Μα σαν και τους περισσότερους συμπατριώτες του, δεν είχε μελετήσει την έννοια με την οποία ο Ιησούς είχε εκφράσει αυτά τα λόγια.

Στα σαράντα χρόνια εμπειρίας μου, μου είχαν αναφέρει αυτό το κείμενο εκατοντάδες φορές, μα ούτε ένας πολυμαθής Χριστιανός δεν προσπάθησε να διακινδυνέψει μια εκτίμηση για την πραγματική σημασία του. Πάντα αρχίζουν να ψάχνουν

τις Βίβλους τους. Ο Δρ. δεν είχε Βίβλο μαζί του. Όταν αρχίζουν να ψάχνουν τις Βίβλους τους, τους σταματώ εκείνη τη στιγμή: «Σίγουρα γνωρίζετε τι απαγγέλετε;», «Σίγουρα γνωρίζετε τη Βίβλο σας;». Αφού το διαβάσουν αυτό, ελπίζω κάποιοι «αναγεννημένοι» Χριστιανοί να διορθώσουν αυτήν την έλλειψη. Μα αμφιβάλλω ότι οι Μουσουλμάνοι αναγνώστες μου θα συναντήσουν ποτέ στη ζωή τους κάποιον που να μπορεί να τους πει το πλαίσιο.

Ποιο είναι το πλαίσιο;

Είναι άδικο από την πλευρά του Αιδεσιμότατου, αφού δεν κατάφερε να παράσχει το πλαίσιο, έπειτα να με ρωτήσει, «Εσείς το γνωρίζετε;» «Φυσικά», απάντησα. «Ποιο είναι, λοιπόν;», ρώτησε ο πολυμαθής φίλος μου. Είπα: «Αυτό που απαγγείλατε είναι από το Κατά Ιωάννην, Κεφάλαιο 10, εδάφιο 30. Για να δούμε όλο το πλαίσιο, πρέπει να ξεκινήσουμε από το εδάφιο 23, που λέει:»

23. «Και ο Ιησούς περπατούσε μέσα στο ιερό, μέσα στη στοά του Σολομώντα»

(Κατά Ιωάννην 10:23)

Ο Ιωάννης, ή όποιος κι αν ήταν αυτός που έγραψε την ιστορία, δε μάς λέει το λόγο για τον οποίον ο Ιησούς έβαλε σε πειρασμό τον Διάβολο περπατώντας μόνος του στο λάκκο των λεόντων. Γιατί δεν περιμένουμε οι Εβραίοι να χάσουν μια

χρυσή ευκαιρία να ισοφαρίσουν με τον Ιησού. Ίσως ενθαρρύνθηκε από τον τρόπο με τον οποίον ο Ιησούς είχε στην κυριολεξία μαστιγώσει μόνος του τους Εβραίους στο Ναό, και αναποδογύρισε τους πάγκους των εμπόρων κατά την αρχή της ιερατικής αποστολής του. (Κατά Ιωάννην 2:15)

24. «Τον περικύκλωσαν, λοιπόν, οι Ιουδαίοι και του έλεγαν: Μέχρι πότε κρατάς την ψυχή μας σε αμφιβολία; Αν εσύ είσαι ο Χριστός, πες το μας ανοιχτά. »

(Κατά Ιωάννην 10:24)

Τον περικύκλωσαν. Κουνώντας απειλητικά τα χέρια τους στο πρόσωπό του, άρχισαν να τον κατηγορούν και να τον προκαλούν. Λέγοντας πως δεν είχε θέσει με αρκετή σαφήνεια τον ισχυρισμό του. Ότι μιλούσε με ασάφεια. Προσπαθούσαν να δημιουργήσουν συνθήκες παροξυσμού για να του επιτεθούν. Μάλιστα, το αληθινό τους παράπονο ήταν ότι δεν τους άρεσε η μέθοδος κηρύγματός του, οι προφηλακισμοί του, ο τρόπος με τον οποίον τους κατηγορούσε για την τυπολατρία τους, την προσκόλλησή τους στην εθιμολατρία, το ότι πήγαιναν με το γράμμα του νόμου και ξεχνούσαν το πνεύμα του. Μα ο Ιησούς δε μπορούσε να τους προκαλέσει περισσότερο, καθώς ήταν πάρα πολλοί και ήταν έτοιμοι για επίθεση.

Η διακριτικότητα είναι το καλύτερο στοιχείο της ανδρείας. Με πνεύμα συμφιλίωσης, που ταίριαζε στην περίσταση:

25. «Ο Ιησούς αποκρίθηκε σ' αυτούς: Σας είπα, και δεν πιστεύετε. Τα έργα που εγώ κάνω στο όνομα του Πατέρα μου, αυτά δίνουν μαρτυρία για μένα. »

(Κατά Ιωάννην 10:25)

26. «Αλλά, εσείς δεν πιστεύετε· επειδή, δεν είστε από τα δικά μου πρόβατα.»

(Κατά Ιωάννην 10:26)

Ο Ιησούς αντικρούει τις ψευδείς κατηγορίες των εχθρών του ότι οι ισχυρισμοί του ότι ήταν ο Μεσσίας που περίμεναν ήταν ασαφείς και αμφιλεγόμενοι. Λέει ότι τους μίλησε με σαφήνεια, μα δεν τον άκουγαν. Αλλά:

27. «Όπως σας είπα, τα δικά μου πρόβατα ακούν τη φωνή μου, και εγώ τα γνωρίζω· και με ακολουθούν. »

28. «Και εγώ δίνω σ' αυτά αιώνια ζωή· και δεν θα χαθούν στον αιώνα, και κανένας δεν θα τα αρπάξει από το χέρι μου. »

29. «Ο Πατέρας μου, ο οποίος μου τα έδωσε, είναι μεγαλύτερος από όλους· και κανένας δεν μπορεί να τα αρπάξει από το χέρι τού Πατέρα μου.» (Κατά Ιωάννην 10:27-29)

Πώς μπορεί κανείς να είναι τόσο τυφλός, ώστε να μη δει την ακρίβεια του τέλους των δύο τελευταίων εδαφίων; Μα οι

πνευματικές παρωπίδες είναι πιο άτρωτες από τα σωματικά ελαττώματα. Λέει στους Εβραίους και καταγράφει για τις μελλοντικές γενεές, την πραγματική ενότητα ή σχέση μεταξύ Πατέρα και υιού. Το πιο κρίσιμο εδάφιο:

30. «Εγώ και ο Πατέρας είμαστε ένα.»

(Κατά Ιωάννην 10:30)

Ένα σε τι; Στην Παντογνωσία; Στη Φύση; Στην Παντοδυναμία; Όχι! Ένα στον σκοπό! Ότι μόλις ένας πιστός έχει αποδεχτεί την πίστη, ο Αγγελιαφόρος βλέπει σ' αυτό ότι παραμένει στην πίστη, και ο Παντοδύναμος Θεός επίσης βλέπει σ' αυτό ότι παραμένει στην πίστη. Αυτός είναι ο σκοπός του «**Πατέρα**» και του «**υιού**» και του «**Αγίου Πνεύματος**» και κάθε **άνδρα** και κάθε **γυναίκα** που πιστεύει. Ας εξηγήσει ο ίδιος ο Ιωάννης τη Γνωστική Μυστικιστική περιττολογία του:

«...για να είναι όλοι ένα· όπως εσύ, Πατέρα, είσαι σε ενότητα με μένα και εγώ σε ενότητα με σένα, να είναι κι αυτοί ένα σε ενότητα με μας.»

«...για να είναι ένα, όπως εμείς είμαστε ένα...» (Κατά Ιωάννην 17:20-22)

Αν ο Ιησούς είναι «**ΕΝΑ**» με τον Θεό, και αν αυτή η «**ΕΝΟΤΗΤΑ**» τον κάνει Θεό, τότε ο προδότης Ιούδας, και ο άπιστος Θωμάς, και ο Πέτρος, και οι υπόλοιποι εννέα που τον εγκατέλειψαν όταν ήταν στη μεγαλύτερη ανάγκη, είναι Θεός

(Θεοί), γιατί την ίδια ενότητα που ισχυρίστηκε ότι είχε με τον Θεό στο Κατά Ιωάννην (10:30), τώρα την ισχυρίζεται για **ΟΛΟΥΣ** όσους *«τον εγκατέλειψαν και τράπηκαν σε φυγή» (Κατά Μάρκον 14:50)*. **ΟΛΟΥΣ** τους *«ολιγόπιστους» (Κατά Ματθαίον 8:26)*. **ΟΛΗ** την *«άπιστη και διεστραμμένη γενεά» (Κατά Λουκάν 9:41)*. Πότε και πού θα τελειώσει η Χριστιανική βλασφημία; Η έκφραση *«Εγώ και ο Πατέρας μου είμαστε ένα»* ήταν πολύ αθώα, και δε σήμαινε τίποτα παραπάνω από έναν κοινό σκοπό με τον Θεό (και ίσως και να μην το είπε αυτό ο Ιησούς). Μα οι Εβραίοι έψαχναν για προβλήματα και δεν αρκεί καμία δικαιολογία, οπότε:

31. «Οι Ιουδαίοι έπιασαν, πάλι, πέτρες, για να τον λιθοβολήσουν.»

32. «Ο Ιησούς αποκρίθηκε σ' αυτούς: Πολλά καλά έργα από τον Πατέρα μου έδειξα σε σας· για ποιο έργο απ' αυτά με λιθοβολείτε; »

33. «Οι Ιουδαίοι αποκρίθηκαν σ' αυτόν, λέγοντας: Για καλό έργο δεν σε λιθοβολούμε, αλλά για βλασφημία, και επειδή εσύ, ενώ είσαι άνθρωπος, κάνεις τον εαυτό σου Θεό.»

(Κατά Ιωάννην 10:31-33)

Στο εδάφιο 24 παραπάνω οι Εβραίοι εσφαλμένα υπέθεσαν ότι ο Ιησούς μιλούσε ασαφώς ή διφορούμενα. Όταν αυτή η κατηγορία αντικρούστηκε πανηγυρικά, έπειτα τον

κατηγόρησαν για βλασφημία, που ήταν σαν προδοσία στο πνευματικό βασίλειο.

Εσείς είστε θεοί

«Εσείς είστε θεοί.» Προφανώς αναφέρει τον *82^ο Ψαλμό, εδάφιο 6* «*Εγώ είπα: θεοί είστε εσείς, και όλοι γιοι του Υψίστου.*»

Ο Ιησούς συνεχίζει: «Αν (ο Παντοδύναμος Θεός) εκείνους είπε θεούς, προς τους οποίους έγινε ο λόγος του Θεού (δηλ. οι προφήτες του Θεού αποκαλούνταν «θεοί»), και η γραφή δεν μπορεί να αναιρεθεί.» (Κατά Ιωάννην 10:35), με άλλα λόγια λέει: «Δε μπορείτε να με διαψεύσετε!». Ο Ιησούς γνωρίζει τη Γραφή του. Μιλά έχοντας δικαιοδοσία. Και μιλά με λογική στους εχθρούς του, λέγοντας ότι: «Αν οι καλοί άνδρες, άγιοι άνθρωποι, προφήτες του Θεού αναφέρονται ως ‘θεοί’ στα Βιβλία μας, στα οποία δε βρίσκετε σφάλματα, τότε γιατί κάνετε εξαίρεση με μένα; Όταν ο μόνος ισχυρισμός μου για τον εαυτό μου έχει πολύ κατώτερη σημασία στη γλώσσα μας, δηλαδή ‘υιός του Θεού’, απέναντι σε άλλους που αποκαλούνται ‘θεοί’ από τον ίδιο τον Θεό. Ακόμα κι αν εγώ (ο Ιησούς) περιέγραφα τον εαυτό μου ως ‘θεό’ στη γλώσσα μας, σύμφωνα με την Εβραϊκή καθομιλουμένη, δε θα βρίσκατε τίποτα το αφύσικο σ’ αυτό.». Αυτή είναι μια ξεκάθαρη ανάγνωση της Χριστιανικής Γραφής. Δε δίδω καμία δική μου ερμηνεία, ούτε εσωτερικό νόημα στις λέξεις!

Κεφάλαιο Έβδομο:

Εν Αρχή

«Πού λέει ο Ιησούς: ‘Είμαι Θεός’, ή ‘Είμαι ίσος με τον Θεό’, ή ‘Λατρέψτε με’;», ρώτησα ξανά τον Αιδεσιμότατο Μόρρις, από τον Καναδά.

Ο αιδεσιμότατος Μόρρις πήρε μια βαθιά ανάσα και προσπάθησε ξανά. Απήγγειλε το πιο συχνά επαναλαμβανόμενο εδάφιο της Χριστιανικής Βίβλου, το Κατά Ιωάννην (1:1):

«ΣΤΗΝ αρχή ήταν ο Λόγος, και ο Λόγος ήταν προς τον Θεό, και Θεός ήταν ο Λόγος»

Παρακαλώ σημειώστε ότι αυτά δεν είναι τα λόγια του Ιησού. Είναι τα λόγια του Ιωάννη (ή όποιου τα έγραψε). Όλοι οι πολυμαθείς λόγιοι Χριστιανοί αναγνωρίζουν ότι αυτά τα λόγια τα είχε πει ένας άλλος Εβραίος, ο Φίλων ο Αλεξανδρεύς, που τα είχε γράψει πριν ακόμα ο Ιωάννης και ο Ιησούς γεννηθούν. Και ο Φίλων δεν ισχυρίστηκε θεία έμπνευση γι’ αυτά τα λόγια. Ό,τι μυστικιστικό μήνυμα κι αν εννοούσε ο Φίλων σ’ αυτά τα λόγια (τα οποία επανέλαβε ο Ιωάννης), θα τα δεχτούμε για την αξία τους.

Ελληνικά, όχι Εβραϊκά

Εφ' όσον τα χειρόγραφα των 27 Βιβλίων της Καινής Διαθήκης είναι στα ελληνικά, μια χριστιανική αίρεση παρήγαγε τη δική της έκδοση, και ακόμα άλλαξε το όνομα της συλλογής των 27 βιβλίων σε «*Χριστιανικές Ελληνικές Γραφές*»! Ρώτησα τον Αιδεσιμότατο αν γνώριζε ελληνικά. Απάντησε «Ναι», ότι είχε σπουδάσει ελληνικά για πέντε χρόνια πριν τη χειροτονία του. Τον ρώτησα ποια ήταν η ελληνική λέξη που χρησιμοποιείται για το «Θεό» την πρώτη φορά που εμφανίζεται στην φράση – «και ο Λόγος ήταν με τον Θεό». Συνέχιζε να με κοιτάζει, αλλά δεν απαντούσε. Οπότε είπα, η λέξη ήταν «ο Θεός». Εφόσον οι Ευρωπαίοι (συμπεριλαμβανομένης της Βόρειας Αμερικής) έχουν αναπτύξει ένα σύστημα χρήσης κεφαλαίων γραμμάτων για τα κύρια ονόματα και μικρών για τα κοινά, μπορούμε να δεχθούμε την χρήση κεφαλαίου «Θ» για τη λέξη Θεός, με άλλα λόγια η λέξη «ο θεός» στη συνέχεια αποδίδεται στη λέξη «Θεός».

«Τώρα πείτε μου, ποια είναι η ελληνική λέξη που χρησιμοποιείται για τον Θεό στην δεύτερη περίπτωση «και ο Λόγος ήταν Θεός»»; Ο Αιδεσιμότατος παρέμενε σιωπηλός. Όχι ότι δε γνώριζε ελληνικά, ή ότι είχε πει ψέματα, μα ήξερε περισσότερα απ' αυτό. Το παιχνίδι είχε αρχίσει. Είπα: «Η λέξη είναι 'Θεός', που σημαίνει 'ένας θεός'». Σύμφωνα με το δικό σας σύστημα μετάφρασης έπρεπε να είχατε γράψει τη λέξη Θεός τη δεύτερη φορά με μικρό γράμμα, και όχι με κεφαλαίο. Και τα δύο, «θεός» και «ένας θεός» είναι σωστά.

Είπα στον Αιδεσιμότατο: «Μα στο 2 Κορινθίους 4:4 αλλάξατε ανέντιμα το σύστημά σας χρησιμοποιώντας μικρό «Θ» όταν γράφατε τη λέξη «θεός»: (και ο διάβολος είναι) «**ο θεός αυτού του κόσμου.**» Η ίδια ελληνική λέξη, «ο θεός» δηλαδή, που χρησιμοποιείται και στο Κατά Ιωάννην 1:1. «Γιατί δεν είστε συνεπείς με τις μεταφράσεις σας;» «Αν ο Παύλος εμπνεύστηκε (;) να γράψει θεός για τον Διάβολο, γιατί τσιγκουνεύτηκε να γράψει κεφαλαίο Θ;»

Και στην Παλαιά Διαθήκη, ο Κύριος είπε στον Μωσή: **«Βλέπεις, σε έκανα έναν θεό στον Φαραώ.» (Εξοδος 7:1)** «Γιατί χρησιμοποιείτε μικρό γράμμα για το ‘θεός’ όταν αναφέρεστε στον Μωσή, αντί για κεφαλαίο, όπως κάνετε για μια απλή λέξη ‘Λόγος’ – ‘και ο Λόγος ήταν Θεός’;»

«Γιατί το κάνετε αυτό; Γιατί παίζετε, χωρίς να δίνεται μεγάλη σημασία, με το «Λόγο του Θεού»;» ρώτησα τον Αιδεσιμότατο. Είπε: «Δεν το έκανα εγώ.». Είπα, «Το γνωρίζω, μα μιλώ για το έννομο συμφέρον του Χριστιανισμού, που θέλουν μέχρι θανάτου να θεοποιήσουνε τον Ιησού, με τη χρησιμοποίηση κεφαλαίων γραμμάτων σε κάποιες περιπτώσεις και τη χρησιμοποίηση πεζών γραμμάτων σε άλλες, για να παραπλανήσουν τις αδαείς μάζες που νομίζουν ότι κάθε γράμμα, κάθε κόμμα και κάθε τελεία, και τα κεφαλαία και τα πεζά γράμματα έχουν υπαγορευθεί από τον Θεό (εδώ κεφαλαίο Θ).»

Κεφάλαιο Όγδοο:

Τι απομένει

Τρία ζητήματα

Δύσκολα μπορεί να περιμένει κανείς από μια μικρή έκδοση σαν κι αυτή να ασχοληθεί με όλες τις αναφορές για τον Ιησού, ειρήνη και ευλογίες επ' αυτού, που είναι διασκορπισμένες σε δεκαπέντε κεφάλαια του Ιερού Κορανίου. Αυτό που μπορούμε να κάνουμε είναι να ρίξουμε μια γρήγορη ματιά στο ευρετήριο από το Ιερό Κοράνιο, που παρήχθη νωρίτερα σ' αυτό το βιβλίο.

Εδώ βρίσκουμε τρία σημαντικά ζητήματα, τα οποία δεν έχουμε ακόμα συζητήσει:

1. Δε σταυρώθηκε (4:157)
2. Μήνυμα και θαύματα (5:113, 19:30-33)
3. Προφητεία για τον Άχμαντ (ένα άλλο όνομα για τον Μωχάμμαντ) (61:6)

Όσον αφορά το πρώτο θέμα, «τη μη σταύρωση», είχα γράψει ένα μικρό βιβλίο με τίτλο: «Σταυρώθηκε ο Χριστός;» περίπου πριν από είκοσι χρόνια. Το βιβλίο επί του παρόντος δεν κυκλοφορεί, και επιπλέον, χρειάζεται ενημέρωση, γιατί έχουν συντελεστεί πολλές εξελίξεις από τότε που είδε το φως της ημέρας.

Όσον αφορά το θέμα της «Προφητείας για τον Άχμαντ», σκοπεύω να γράψω ένα βιβλίο με τίτλο «Μωχάμμαντ, ο φυσικός διάδοχος του Χριστού» αφού έχω ολοκληρώσει το βιβλίο «Σταυρώθηκε ο Χριστός;». Ελπίζω να ολοκληρώσω αυτά τα βιβλία σύντομα, *ίν σά' Αλλάχ* (αν το θέλει ο Αλλάχ)! Προσευχηθείτε για μένα.

Ο δρόμος προς τη σωτηρία

Μας απομένει, λοιπόν, το δεύτερο θέμα σχετικά με το «Μήνυμα και τα θαύματα». Το μήνυμα του Ιησού ήταν τόσο απλό και ευθύ σαν αυτό των προκατόχων του, όπως και του διαδόχου του, Μωχάμμαντ, δηλαδή **«Να πιστεύετε στον Θεό και να τηρείτε τις εντολές Του.»** Γιατί ο Θεός που ενέπνευσε τους Αγγελιαφόρους Του είναι ένας *αμετάβλητος Θεός και είναι σταθερός-συνεπής*: Δεν είναι ο «συγγραφέας της σύγχυσης» (*«επειδή, ο Θεός δεν είναι Θεός ακαταστασίας, αλλά ειρήνης, όπως σε όλες τις εκκλησίες των αγίων.» 1 Κορινθίους 14:33*)

Ένας νομοταγής Εβραίος πηγαίνει στον Ιησού επιζητώντας την αιώνια ζωή ή τη σωτηρία. Με τα λόγια του Ματθαίου:

«Και εκείνος τού είπε: Τι με λες αγαθό; Δεν υπάρχει κανένας αγαθός, παρά μονάχα ένας, ο Θεός. Αλλά, αν θέλεις να μπεις μέσα στη ζωή, φύλαξε τις εντολές.»

(Κατά Ματθαίον 19:16-17)

Θα συμφωνήσετε ότι αν εσείς ή εγώ ήμασταν αυτός ο Εβραίος, θα υπονοούσαμε από αυτά τα λόγια ότι, σύμφωνα με τον Ιησού, ειρήνη και ευλογίες επ' αυτού, η σωτηρία ήταν εγγυημένη, αν τηρούμε τις εντολές χωρίς να χυθεί αθώο αίμα. Εκτός, φυσικά, αν ο Ιησούς το έλεγε ειρωνικά, γνωρίζοντας πολύ καλά ότι η δικιά του «επικείμενη λυτρωτική θυσία», η «αντιπροσωπευτική εξιλέωσή του» (!;) για τις αμαρτίες της ανθρωπότητας, δεν απέχει πολλές μέρες.

Γιατί να του δώσει ο Ιησούς την «αδύνατη» λύση της τήρησης του Νόμου (όπως συμπεραίνει ο Χριστιανός) ενώ υπήρχε και πιο εύκολος δρόμος στον ορίζοντα; Ή μήπως δεν ήξερε ότι επρόκειτο να συμβεί – ότι θα σταυρωνόταν; Δεν υπήρχε συμφωνία μεταξύ Πατέρα και «υιού», πριν την αρχή των κόσμων, για την λυτρωτική αιματοχυσία του (;!); Είχε χάσει τη μνήμη του; Όχι! Δεν υπήρχε τέτοια παραμυθική συμφωνία όσον αφορά τον Ιησού. Ήξερε ότι υπήρχε μόνον ένας δρόμος προς τον Θεό, που είναι, όπως είπε ο Ιησούς: **«Τηρείτε τις Εντολές»!**

Θαύματα, τι αποδεικνύουν

Σχετικά με τα θαύματά του: το Ιερό Κοράνιο δεν περιγράφει λεπτομερώς την ιστορία με τον τυφλό Βάρτιμο ή με το Λάζαρο, ή οποιοδήποτε άλλο θαύμα, εκτός του ότι ο Ιησούς υπερασπίστηκε τη μητέρα του ως νεογνό από την αγκαλιά της. Ο Μουσουλμάνος δε διστάζει να αποδεχτεί τα πιο θαυμαστά

από τα θαύματά του, ακόμα και την ανάσταση των νεκρών. Μα αυτό δεν καθιστά τον Ιησού «Θεό», ή τον «υιό του Θεού», όπως το αντιλαμβάνεται ο Χριστιανός.

Τα θαύματα δεν αποδεικνύουν ούτε καν το ότι κάποιος είναι Προφήτης, ή το αν ένας άνθρωπος λέει αλήθεια ή ψέματα. Ο ίδιος ο Ιησούς είπε:

«Επειδή, θα σηκωθούν ψευδόχριστοι και ψευδοπροφήτες, και θα δείξουν μεγάλα σημεία και τέρατα, ώστε να πλανήσουν, αν είναι δυνατόν, και τους εκλεκτούς.»

(Κατά Ματθαίον 24:24)

Αν οι ψευδοπροφήτες και οι ψευδοχριστοί μπορούν να κάνουν θαύματα, τότε αυτά τα θαύματα δεν αποδεικνύουν ούτε τη διάνοια ή οτιδήποτε άλλο ενός Προφήτη.

Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής, σύμφωνα με τον Ιησού, ήταν ο σπουδαιότερος των Εβραίων προφητών. Σπουδαιότερος από τον Μωσή, τον Δαβίδ, τον Σολομώντα, τον Ησαΐα και όλους τους άλλους, μη εξαιρουμένου του ιδίου. Με δικά του λόγια:

«Σας διαβεβαιώνω, ανάμεσα σ' εκείνους που γεννήθηκαν από γυναίκες δεν σηκώθηκε μεγαλύτερος από τον Βαπτιστή Ιωάννη...»

(Κατά Ματθαίον 11:11)

1. **Χωρίς να εξαιρεί τον Ιησού:** Επειδή ο Ιησούς δεν γεννήθηκε από μια γυναίκα, τη Μαρία;

2. **Ο Βαπτιστής,** «σπουδαιότερος όλων», κι όμως δεν τέλεσε ούτε ένα θαύμα! Τα θαύματα δεν είναι μέτρα κρίσης μεταξύ αλήθειας και ψεύδους.

Μα με παιδική αφέλεια, ο ένθερμος Χριστιανός επιμένει ότι ο Ιησούς είναι Θεός γιατί έδωσε ζωή στους νεκρούς. Η αναβίωση νεκρών καθιστά και άλλους θεούς; Αυτό τον μπερδεύει, γιατί μπλοκάρεται πνευματικά από τα θαύματα των άλλων που επισκιάζουν τον Ιησού στη Βίβλο του. Για παράδειγμα, σύμφωνα με αυτό το ψευδές κριτήριο:

- Ο Μωυσής είναι σπουδαιότερος από τον Ιησού γιατί έδωσε ζωή σε ένα ξύλινο ραβδί και το μετέλλαξε από το βασιλείο των φυτών στο ζωικό βασίλειο, κάνοντάς το ερπετό (*“Μπήκαν, λοιπόν, μέσα ο Μωυσής και ο Ααρών στον Φαραώ, και έκαναν έτσι, καθώς ο Κύριος είχε προστάξει· και ο Ααρών έρριξε τη ράβδο του μπροστά στον Φαραώ, και μπροστά στους δούλους του, και έγινε φίδι.” (Εξοδος 7:10)*).
- Ο Ελισσαιέ είναι σπουδαιότερος από τον Ιησού γιατί τα οστά του ανέστησαν έναν άνδρα απλώς ερχόμενα σε επαφή με το πτώμα του (*“Κι ενώ έθαβαν κάποιον άνθρωπο, να, είδαν ένα τάγμα· και έριξαν τον άνθρωπο στον τάφο του Ελισσαιέ· και καθώς ο άνθρωπος πήγε και άγγιξε τα κόκαλα του Ελισσαιέ, ανέζησε, και στάθηκε στα πόδια του.” (2 Βασιλέων 13:21)*

Χρειάζεται να σας παρουσιάσω κατάλογο θαυμάτων; Μα η ασθένεια συνεχίζεται –«Ο Θεός έκανε θαύματα μέσω των προφητών Του, αλλά ο Ιησούς τα έκανε μόνος του.». Από πού αντλούσε ο Ιησούς όλη τη δύναμή του; Ρωτήστε τον, και θα μας πει:

Όχι δική του δύναμη

«Δόθηκε σε μένα κάθε εξουσία στον ουρανό και επάνω στη γη.» (Κατά Ματθαίον 28:18)

«Αλλά, αν εγώ βγάλω τα δαιμόνια διαμέσου τού Πνεύματος τού Θεού, έφτασε επομένως σε σας η βασιλεία του Θεού.»
Κατά Ματθαίον 12:28

«Δεν μπορώ εγώ να κάνω τίποτε από τον εαυτό μου.» Κατά Ιωάννην 5:30

«διαμέσου τού δαχτύλου τού Θεού βγάλω τα δαιμόνια» Κατά Λουκάν 11:20

Δανεισμένη δύναμη

Η «δύναμη», όπως λέει, δεν είναι δική του, «δίνεται σε μένα». Δίνεται από ποιον; Από τον Θεό, φυσικά! Κάθε πράξη, κάθε λέξη αποδίδεται στον Θεό.

Λάζαρος

Μα αφού τόσο μεγάλη έκταση έχει δοθεί στο μεγαλύτερο θαύμα του Ιησού, την ανάσταση του Λαζάρου από τους νεκρούς, θα αναλύσουμε αυτό το επεισόδιο όπως καταγράφηκε στο Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο. Είναι εκπληκτικό το ότι κανείς από τους υπόλοιπους ευαγγελιστές δεν αναφέρει πουθενά τον Λάζαρο σε κανένα κείμενο. Ωστόσο, η ιστορία λέει ότι ο Λάζαρος ήταν πολύ άρρωστος, και οι αδελφές του, Μάρθα και Μαρία, έκαναν μανιώδεις εκκλήσεις στον Ιησού για να έλθει και να θεραπεύσει την ασθένειά του, μα εκείνος ήλθε πολύ αργά, τέσσερις ημέρες μετά το θάνατό του.

Αναστέναξε

Η Μαρία θρήνησε λέγοντας στον Ιησού ότι αν είχε φτάσει εγκαίρως, ίσως ο αδελφός της να μην είχε πεθάνει. Ενωώντας ότι αν μπορούσε να θεραπεύσει τις ασθένειες άλλων ανθρώπων, γιατί να μην θεράπευε τον αδελφό της, που ήταν αγαπημένος του φίλος; Ο Ιησούς λέει: **«Ακόμα και τώρα, αν έχεις πίστη, θα δεις τη δόξα του Κυρίου»**. Ο όρος ήταν να έδειχνε πίστη. Δεν είπε ότι η πίστη μπορεί να κουνήσει βουνά;

Ζητά να τον πάνε στον τάφο. Στο δρόμο, *«Αναστέναξε μέσα στο πνεύμα»*. Δε μουρμούριζε. Είχε ανοίξει την καρδιά του και προσευχόταν στον Θεό. Μα ενώ έκλαιγε με αναφιλητά, οι άνθρωποι γύρω του δε μπορούσαν να διακρίνουν τα λόγια του. Έτσι, λοιπόν, προέκυψε η λέξη «Αναστέναξε». Φτάνοντας στον τάφο, ο Ιησούς αναστέναξε ξανά. Ίσως, ακόμα πιο ειλικρινά, και ο Θεός άκουσε τους λυγμούς του (την προσευχή του), και ο Ιησούς έλαβε την εξασφάλιση ότι ο Θεός θα εκπληρώσει το αίτημά του (παράκληση). Τώρα, ο Ιησούς μπορεί να μείνει ήσυχος και διατάζει την πέτρα που κάλυπτε τον τάφο να παραμεριστεί, ώστε ο Λάζαρος να επέστρεφε από τους νεκρούς. Χωρίς τον καθησυχασμό από τον Θεό, ο Ιησούς θα γελοιοποιούταν.

Αποφυγή παρεξηγήσεων

Η Μαρία σκέφτεται τη δυσωδία, αφού ο αδελφός της ήταν νεκρός για τέσσερις ημέρες! Μα ο Ιησούς ήταν σίγουρος με αυτοπεποίθηση και η πέτρα παραμέρισε. Έπειτα κοίταξε ψηλά προς τον ουρανό και είπε:

«Πατέρα, σε ευχαριστώ, ότι με άκουσες. Και εγώ γνώριζα ότι πάντοτε με ακούς· αλλά, για το πλήθος, που στέκεται ολόγυρα, το είπα, για να πιστέψουν ότι εσύ με απέστειλες»

(Κατά Ιωάννην 11:41-42)

Τι είναι όλο αυτό, ηθοποιία; Γιατί όλο αυτό το θέατρο; Γιατί γνώριζε ότι αυτοί οι προκατειλημμένοι και εύπιστοι άνθρωποι θα παρεξηγούσαν την πηγή του θαύματος. Ίσως να έπαιρναν εκείνον για Θεό. Το να δώσει ζωή στους νεκρούς είναι προνόμιο μόνο του Θεού. Για να εξασφαλίσει εις διπλούν ότι οι άνθρωποι δε θα παρεξηγήσουν, μιλά δυνατά, κι έτσι ο «αναστεναγμός» είναι στην ουσία κραυγή προς τον Παντοδύναμο να τον βοηθήσει. Η προσευχή ήταν ασυνάρτητη από τους παρισταμένους, μα ο Θεός στον ουρανό είχε εισακούσει την προσευχή του, εξ' ου και το «Με άκουσες».

Επιπλέον, λέει, «πάντα με ακούς». Με άλλα λόγια, κάθε θαύμα που επιτελείτο από αυτόν ήταν απάντηση του Παντοδύναμου Θεού στην προσευχή του. Οι Εβραίοι εκείνων των ημερών κατανοούσαν καλά τη θέση, και «δόξαζαν τον Θεό», όπως μας λέει ο Ματθαίος για μια άλλη περίπτωση, όταν οι Εβραίοι αναφώνησαν *«για το ότι έδωσες τέτοια δύναμη σε ανθρώπους» (Κατά Ματθαίον 9:8).*

Στην πραγματικότητα, ο Ιησούς δίνει το λόγο για τον οποίο μίλησε δυνατά. Λέει, «για να πιστέψουν ότι Εσύ με έστειλες». Αυτός που στέλνεται είναι απόστολος και αυτός που στέλνεται από τον Θεό είναι Απόστολος του Θεού, Αγγελιαφόρος Του, δηλ. *Ρασούλ Αλλάχ*. Και ο Ιησούς αναφέρεται στο Ιερό Κοράνιο ως *Ρασούλ Αλλάχ*, δηλ. Αγγελιαφόρος του Αλλάχ.

Δυστυχώς, αυτή η προσπάθεια του Ιησού να αποτρέψει οποιαδήποτε παρεξήγηση, σχετικά με το ποιος πραγματικά τέλεσε το θαύμα και ότι ήταν στην πραγματικότητα απλά

Αγγελιαφόρος του Θεού, απέτυχε. Οι Χριστιανοί δε θα δεχτούν καν την αδιαμφισβήτητη αποκήρυξη του Ιησού, ούτε τη μαρτυρία του Πέτρου, της «Πέτρας» πάνω στην οποία ο Ιησούς έπρεπε να χτίσει την εκκλησία του. Ο Πέτρος μαρτύρησε αληθώς:

*«Άνδρες Ισραηλίτες, ακούστε τούτα τα λόγια: τον Ιησού τον Ναζωραίο, **άνδρα** που αποδείχθηκε σε σας από τον Θεό με δυνάμεις και τέρατα και σημεία, τα οποία **ο Θεός έκανε ανάμεσά σας διαμέσου αυτού, όπως ξέρετε κι εσείς...**»*

(Πράξεις Αποστόλων 2:22)

Υπάρχει ακόμα ελπίδα

Το ίδιο μήνυμα επαναλαμβάνεται από τον Παντοδύναμο στο Ιερό Κοράνιο, μετά τον ευαγγελισμό. Στο Κεφάλαιο 49 του κεφαλαίου 3, ο Αλλάχ ξεκαθαρίζει ότι κάθε Σημείο ή θαύμα που τέλεσε ο Ιησούς έγινε «με την Άδεια του Αλλάχ». Ο Ιησούς το λέει, ο Πέτρος το λέει, και ο Θεός το λέει. Μα ο πεισματάρης αντιρρησίας δεν ακούει. Η προκατάληψη, η δεισδιαιμονία και η ευπιστία δύσκολα αποκηρύσσονται. Το καθήκον μας είναι απλό, να μεταφέρουμε το Μήνυμα, δυνατά και καθαρά, και τα υπόλοιπα τα αφήνουμε στον Θεό. Υπάρχει ακόμα ελπίδα, αφού ο Αλλάχ μάς λέει στο Ιερό Βιβλίο Του:

«**Ανάμεσά τους υπάρχουν πιστοί, μα οι περισσότεροι εξ' αυτών είναι φάσικουν** (δηλ. αποκλίνουν από το Δρόμο του Αλλάχ και παράκουσαν τον Αλλάχ).» (Ιερό Κοράνιο 3:110)

«Ανάμεσά τους», δηλαδή ανάμεσα στους Εβραίους και τους Χριστιανούς, υπάρχουν δύο είδη ανθρώπων: η μία ομάδα περιγράφεται ως άνθρωποι της πίστης, στους οποίους απευθύνεται το βιβλίο, και η άλλη ως επαναστάτες και παραβάτες. Πρέπει και γι' αυτούς να βρούμε τρόπους και μέσα προσέγγισής τους. Η λογοτεχνία μας είναι ικανή να ικανοποιήσει όλους. Δώστε αυτό το βιβλίο σε μη Μουσουλμάνους φίλους σας όταν το τελειώσετε.

Ανοίξτε το Ιερό Κοράνιο και κάντε τους Χριστιανούς φίλους και γνωστούς σας να διαβάσουν τα εδάφια που συζητούνται στο βιβλίο. Τότε μπορούμε στ' αλήθεια να καταλήξουμε:

«**Τέτοιος είναι ο Ιησούς, ο υιός της Μαρίας. Αυτός (ο λόγος που αναφέρεται εδώ σχετικά με τον Ιησού) είναι ο λόγος της αλήθειας, για την οποία αμφιβάλλουν (και διαφωνούν μεταξύ τους).** ❁ **Δεν ταιριάζει στον Αλλάχ (στη Μεγαλοπρέπειά Του) να αποκτήσει υιό [Αναφέρεται στην ύβρι των Χριστιανών ενάντια στον Αλλάχ, οι οποίοι ισχυρίζονται ότι ο Ιησούς είναι ο υιός Του]. Δόξα σε Αυτόν (είναι πολύ Ανώτερος από ό,τι Του αποδίδουν). Όταν αποφασίσει κάτι, απλώς του λέει: «Γενηθήτω!» και έτσι γίνεται.** ❁ **[Ο Ιησούς είπε]: «Και στ' αλήθεια, ο Αλλάχ είναι ο Κύριός μου και Κύριός σας. Έτσι, να λατρεύετε Αυτόν (μόνο). Αυτός είναι ο ίσιος δρόμος.»**» (Ιερό Κοράνιο 19:34-36)

www.islamhouse.com

WWW.ISLAMHOUSE.COM